

**ТРАНКСРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 20. АПРИЛА 2004. ГОДИНЕ**

Председник већа: Констатујем да су на наставак главног претреса дана 20. априла 2004. године у 10,13 часова пред већем Окружног суда у Београду, Посебног одељења, Устаничка број 29, судница број 1, у кривичном предмету под службеним бројем К.П.бр.5/03 у кривичној ствари окр. Милорада Улемек Луковића и др., због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 Основног кривичног закона, кривичног дела убиство представника највиших државних органа из члана 122 Основног кривичног закона и др., по оптужници Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду КТС.бр.2/03 од 21. августа 2003. године, пред већем у саставу судије Ната Месаровић и Милимир Лукић, чланова већа, судија Марко Кљајевић председник већа, са записничарем Љиљаном Атлагић, приступили:

заменици Специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, пуномоћник породице оштећеног покојног Председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића адв. Рајко Даниловић, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адв. Божо Прелевић, бранилац окр. Милорада Улемека Луковића адв. Марко Миливојевић. Констатује се да нису приступили браниоци адв. Момчило Булатовић и Слободан Миливојевић а уредно су обавештени о дану и часу одржавања главног претреса. Окр. Звездан Јовановић са браниоцем адв. Ненадом Вукасовићем, бранилац окр. Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића адв. Драгољуб Ђорђевић, бранилац окр. Нинослава Константиновића адв. Дејан Лазаревић, бранилац окр. Дејана Миленковића адв. Биљана Кајганић, бранилац окр. Сретка Калинића адв. Александар Ђорђевић по заменичком пуномоћју браниоца по службеној дужности адв. Владана Вукчевића, браниоци окр. Милана Јуришића званог «Јуре» адв. Драган Крстићевић и Александар Зарић, окр. Душан Крсмановић са браниоцем адв. Вељком Делибашићем кога замењује бранилац адв. Марина Вујанић по заменичком пуномоћју у спису, окр. Саша Пејаковић са браниоцем адв. Гораном Петронијевићем. Констатује се да није приступио други бранилац адв. Крсто Бобот а позив му је уредно саопштен. Окр.

Бранислав Безаревић са браниоцем адв. Жељком Грбовићем, окр. Жељко Тојага са браниоцем адв. Зораном Николићем.

Председник већа: Да ли су приступили сведоци оштећени Милан Веруовић, Александар Бијелић?

Нека уђу у судницу да констатујем њихово присуство. Сви који су позвани за данашњи дан.

Констатује се да су приступили сведок оштећени Милан Веруовић, сведоци Александар Бијелић, Дражен Настић, Срђан Бабић, Бобан Пурић, Јован Ђурић, Срђан Дробњак, Драган Лалић.

Констатује се да су приступили сведоци Драгољуб Мићићеловић, Биљана Родић, Бранко Бугарски, Миленија Николић, Јелена Ружић и Данимир Ристић.

Констатује се да нису приступили сведоци Дејан Глишић и Радомир Мијаиловић а позиве су уредно примили.

Председник већа: Пошто је измењен план везан за рад на главном претресу у овом кривичном предмету саопштавам сведоцима Драгољубу Мићићеловићу, Биљани Родић и Бранку Бугарском да ће њихово саслушање бити обављено 22. априла са почетком у 10,00 часова, што им има служити уместо позива, тако да можете да напустите судницу. А сведоци Миленија Николић, Јелена Ружић и Данимир Ристић биће саслушани 23. априла са почетком у 10,00 часова што им има служити уместо позива. Можете да идете па дођите 23. априла.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави главни претрес.

Главни претрес је јаван.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изведе доказ саслушањем сведока оштећеног Милана Веруовића.

Да се изведе доказ саслушањем сведока оштећеног Милана Веруовића.

За време његовог саслушања удаљавају се остали присутни сведоци Александар Бијелић, Дражен Настић, Срђан Бабић, Бобан Пурић, Јован Ђурић, Срђан Дробњак и Драган Лалић, до позива суда.

Председник већа: Ваше име и презиме?

ВЕРУОВИЋ МИЛАН.

Председник већа: Када сте рођени и где?

Сведок оштећени Милан Веруовић: 11.4.1971. године у Београду.

Председник већа: Име оца?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Милосав.

Председник већа: Реците нам адресу пребивалишта?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Кларе Цеткин број 21, Земун.

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Полицајац. Електротехничку школу сам завршио.

Председник већа: Да ли сте у сродству са окривљенима?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не.

Председник већа: Прво да Вас опоменем на дужност да саопштите суду све што Вам је познато у овој кривичној ствари и овом кривичном предмету и да лажно сведочење представља кривично дело. Као сведок сте дужни да говорите истину и да ништа не смете прећутати и упозоравам Вас да давање лажног исказа представља кривично дело. Даље Вас поучавам да нисте дужни да одговарате на поједина питања пред судом ако је вероватно да би тиме себе или Вама блиска лица

изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли сте разумели Ваша права и упозорења?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Председник већа: Сада ћу Вас позвати да положите заклетву пред судом у својству сведока. Ја ћу Вам цитирати текст заклетве. Ако сте сагласни са тим само реците да.

“Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину, и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок оштећени Милан Веруовић: Заклињем се да ћу пред судом о свему говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро. Сада нам саопштите све што знате о овој кривичној ствари. О припремању, покушајима и извршењу атентата на покојног Председника Владе Србије др. Зорана Ћинђића. Изволите.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Јел се то односи на сам дан 12.3.?

Председник већа: Можете нам прво саопштити све везано за тај дан и касније о 16. фебруару и 21. фебруару као што у оптужници се наводи када су покушани атентати на Премијера.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Поменули сте 16. фебруар.

Председник већа: Можете прво говорити о 12. марту 2003. године па би касније могли да се вратите, чисто хронолошки, о покушају.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Тог 12. марта требали смо да одемо по шефа, Премијера око 11,00 часова пре подне. Време је померено за 12,00 истог дана. У 12,00 сати тог дана ми смо били испред његове резиденције. Возач и ја смо колима ушли у двориште резиденције. Пратећа возила су сачекала на улици испред резиденције као и свакога дана. Имали смо кашњење у самом почетку неких пола сата, сат, сад тачно не знам колико. Премијер је каснио при изласку из резиденције. За то време смо возач и ја разговарали са госпођом Ружицом и ја сам тако нешто по дворишту гледао. Пола сата са закашњењем Премијер је изашао из куће. Ушао у возило. Пре него што је ушао у возило мени је предао торбу и његове штаке. Сео је у ауто. Ја сам сео на предње десно седиште а он је иза мене на задње десно.

Изашли смо. Кренули смо да излазимо из дворишта резиденције и обавестио сам људе који су се налазили испред да смо кренули. Прво возило је кренуло испред нас. Друго возило за нама. И у тако формираној колони смо кренули према згради Владе. Тако што смо се спустили Ужичком улицом до кружног тока. Онда од кружног тока према Мостарској петљи булеваром. На Мостарској петљи смо се спустили испод Мостарске петље и ушли у улицу Сарајевску. То је иначе била наша уобичајена траса којом смо долазили до зграде Владе. У том тренутку ја сам покушао да успоставим везу са обезбеђењем зграде Владе. Позвао сам их радио везом. Први пут када смо већ ушли у Сарајевску улицу, на самом улазу у Сарајевску. Сачекао сам одговор. Одговора није било. Негде на средини те улице, значи после неких минут или два времена, ја сам поновио мој позив. На тај позив се нико није одазвао и даље. Тек пред наш улазак из Сарајевске улице у Немањину, мислим на самом проласку кроз тај семафор, одазвао ми се неко из зграде Владе и рекао ми је да ме петица чује. Схватио сам да је то била порука обезбеђења зграде Владе, да су чули да сам испред зграде и да се спреме за наш долазак. Први ауто формацијски је ишао испред нас као што смо кренули из резиденције. Први је ушао у двориште Владе. У њему су били Настић Дражен, Бабић Срђан и Ђурић Јован. Они су се поставили, поставили су своје возило и око њега се распоредили како су то радили и сваког дана до тада. Затим смо са возилом стигли Бијелић Александар, ја и Премијер у другом возилу. Иза нас се зауставило возило треће које је било у пратњи, и покривало ту нашу задњу страну као што смо радили и сваког дана до тада. Значи Бабић Срђан, Дражен Настић и Ђурић Јован су већ били постављени у дворишту када сам ја стигао са колима, тик уз врата, наспрам врата улаза број 5. Изашао сам из возила. Код мене су, рекао сам, биле његове штаци и његова торба. Отворио сам његова задња десна врата. Он се окренуо према мени. Била му је повређена лева нога. На њој је имао лонгету. Десном ногом је искорачио из аута. Сачекао је да ја поставим штаци испред њега, тако што сам морао рукама да раширим хваталку на штаци која је била негде око лакта. Он је увек намештао сако како га не би гужвао. Ставио руку у једну штаци, потом у другу штаци. Заједно са њим кренуо сам тих пар корака према улазу у зграду Владе. Врата на згради Владе, тог дана била су затворена. Ово се дешавало и раније у неким случајевима када смо прилазили згради па не стигну из обезбеђења зграде да отворе та врата. У ранијим неким случајевима дешавало се да када та врата нису тренутно отворена, или неко из обезбеђења који пре нас стигне, стигне пре мене да отвори та врата или већ неко из обезбеђења зграде Владе у тренутку већ самог његовог уласка у зграду, отвори врата. Иначе принцип је био да се та врата по мом позиву отворе на који ми се нико није одазвао. Да се отворе та врата и да се, како бих рекао, поткалују, да се закаче једним дрвеним предметом који је стајао у

том ходнику. Тог дана то није било урађено. Ја сам са Премијером, рекао сам значи, држећи његову торбу у мојој левој руци, кренуо ка улазним вратима у зграду Владе. Допратио сам га до самих врата, до степеништа. Значи он је већ кренуо да се пење на степенице. Он је већ требао да уђе у зграду. У том тренутку ја сам се окренуо. Инстинктивно сам се окренуо да затворим врата од аута која сам оставио отворена јер сам практиковао да држим отворена врата до тренутка док он не уђе у зграду Владе. Ја сам се окренуо да затворим та врата од аута. У том тренутку чуо сам пуцањ који је био, у односу на ова друга два пуцња која сам чуо, слабијег интензитета. У том тренутку чуо сам његов јаук па сам се окренуо ка њему. Њега више на том месту где сам га оставио није било. Значи он је већ у том тренутку пропао кроз та врата. Оно што сам ја тада видео јесте једна његова штака која је била у паду кроз та врата. Истог тог тренутка, у том мом окрету чуо сам јак прасак који је погодио мене. Ја сам пао поред возила ту на месту где сам се налазио, можда метар, два од њега. Ја сам пао испред. Онда сам видео да он лежи у ходнику зграде Владе. Лежао је тако што су му стопала била на самом прагу. Стопала и лонгета су му била на самом прагу врата. Ја сам лежао наспрам њега на неких, можда корак или два, окренут према њему и према зиду зграде. У том тренутку први ми је пришао Александар Бијелић, возач аута са којим смо ми дошли. Пришао је. Питао ме је да ли сам повређен и где сам повређен. Ја сам рекао да уђе унутра и да погледа шта је са Премијером. Он је кренуо да уђе у зграду Владе и у том тренутку чуо сам трећи пуцањ истог интензитета и снаге као и овај који је погодио мене, претходни. Видео сам рикошет тог метка који је ударио испред мене на, чини ми се, десну страну зида у односу на врата, према којима сам ја лежао, овако као што стојим сада према Вама. Значи окренут ка том. Тај метак је ударио иза Сашиних леђа. Саша је у том тренутку улазио у зграду. Метак је ударио иза његових леђа и рикошетирао о зид зграде и направио велики прасак. На том зиду је дигао велику прашину. У том тренутку ја сам схватио да смо још увек под паљбом. Покушао сам да се на рукама некако, пошто сам био у том неком положају на лактовима, покушао сам да отпузим до аута до којег ми је фалио још можда један метар или два. Чини ми се да сам сам левом руком отворио та задња врата аута и у том тренутку ми је неко из обезбеђења притрчао и помогао ми да се подигнем и да уђем на задње седиште тог аута. Ушао сам на задње седиште аута. Схватио сам да сам погођен негде у пределу, доњем пределу стомака. Ноге тада нисам осећао. Подигао сам своју десну ногу која је била обливена крвљу. Схватио сам да је ту негде погодак. Подигао сам је и ставио сам на наслон аута, на седиште сувозача и остао у том заклону заштићен од даље пуцњаве. У том тренутку у возило је ушао Ђурић Јован. Упалио ауто и кренуо самном да ме вози ка болници. Ја сам радио везом успоставио контакт са људима који су били у обезбеђењу. Рекао сам им да крећемо, да Премијера хитно

убаце у ауто и да кренемо ка ВМА. Јер по прописима и по неким сазнањима и саветима које смо ми раније добијали од стране наших старешина, речено нам је било да у случају да се нешто догоди на територији Београда, институција која треба да буде прихватилиште за нас је ВМА. Вођен тиме, ја сам рекао да идемо на ВМА. У ауто смо били Ђурић Јован и ја, као што сам рекао. Кренули смо у Кнеза Милоша. Ушли већ у улицу. Ја сам много крварио. Осетио сам да ми већ ноге почињу да се хладе, руке. Осетио сам да трнем. Схватио сам да пуно крварим. Подсвесно сам размишљао и о њему. Шта се дешава са њим. Схватио сам да је и он исто тако тешко повређен. Претпостављао сам да и он има тако тешку повреду. Онда у једном тренутку сам помислио да можда је далеко да ме возе до ВМА и мене и њега. Да је боље да прву помоћ добијемо ту на Клиничком центру јер је то било најближе место од зграде Владе. То сам и рекао Јовану који ме је возио. Рекао сам му да заустави возило у тренутку кад смо пролазили поред самог скретања за Клинички центар. Рекао сам да заустави возило и да окрене према Клиничком центру. Тада сам јавио преко радио везе. Не знам тачно ко ми се одазвао од обезбеђења, ко је био у колима са Премијером и рекао сам им да га возе на Клинички центар. У том тренутку ми смо већ, Јован и ја смо стигли на Клинички центар. Мене су изнели и ставили на неки сто. Унели у салу за прихват. Сећам се да је био број 13. Лежао сам на том столу. Око мене се створило, дошло је пуно тог медицинског особља. Ставили су ми неке игле, давали инфузију. У том тренутку су довели Премијера. У исту собу у којој сам ја био, ставили су га поред мене, са моје леве стране. Био је у неком благом седећем положају. Мени су у том тренутку већ, медицинско особље, већ неким маказама секло панталоне и покушавало да допре, скидало ми панталоне и у тренутку када су ми исекли панталоне, каиш пресекли, тада сам схватио да сам тешко погођен. Онда сам видео да ми је из стомака све изашло испред мене. У том тренутку гледао сам шта се дешава са њим. Он није давао знаке живота. Глава му је била окренута од мене. Приметио сам на његовим грудима рану величине брадавице грудне. У том тренутку, су ми већ ставили неку маску на лице и кренули да ме возе у салу. После тога ја се будим из анестезије после операције. Воде ме у собу за интезивну негу и настављам тамо даље лечење.

Председник већа: Испричајте нам сада да ли сте били на Копаонику и да ли сте возили Премијера и његову породицу и обезбеђивали у фебруару месецу 2003. године?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да. Био сам на Копаонику. Његову породицу нисмо возили ми. Они су недељу дана пре тога отишли тамо и тог викенда су требали да се врате. Он је тада изразио жељу да тај викенд, који мислим да је био и завршни у распусту дечијем,

која су деца користила на Копаонику, да искористи да проведе са њима. И тада смо, мислим да је био петак, после радног времена његовог, кренули на Копаоник. Нисам га возио ја. Возио је Александар Бијелић, као и увек. Ја сам био пратилац. Дошли смо на Копаоник. То је био петак увече. Те вечери Премијер је имао једну неформалну вечеру у једном ресторану близу хотела. Били смо сви заједно на тој вечери. Трајала је до неких 23,00 – 23,30 часова. После тога смо се упутили у хотел. Преспавали и ујутру смо имали, Премијер је ујутру имао организован састанак. Чини ми се да је то био Муфтија Пазарски. После састанка са њим, кренули смо у обилазак Копаоника моторним санкама, који су нам организовали тамо људи који су изнајмљивали те санке. То поподне задржали смо се неких 3 – 4 сата, можда и дуже на обиласку планине тим моторним санкама. Са нама је ишла и госпођа Ружица. Већ је било предвече када смо се вратили. Тачније ја мислим да је било негде око 18,00 – 19,00 сати када смо се вратили у хотел. Премијер је договорио, мислим са министром Влаховићем, да организују фудбалску утакмицу у хотелу. Мени је рекао тада да ће играти фудбал одмах кад се вратимо у хотел. Ја сам га тада саветовао, да мислим да то није добро с озбиром да знам да није дуго времена пре тога био активан, играо фудбал и тако нешто. Предочио сам му да може да дође до неких повреда и да није мој савет да то ради, поготово што смо били већ промрзли на тим санкама на којима смо се возили, рекао сам целога тог дана. На то је он мени одговорио кроз шалу да је он у бољој кондицији очито од мене и да то за њега не представља никакав напор и да ће он ипак играти фудбал. Ја сам у договору са њим, значи имали смо 15 минута, 20 минута времена да се пресвучемо, отишао до његове собе. Да би са њим кренуо у ту салу где су играли фудбал. Салу хотела «Гранд». Фудбал је кренуо. Та утакмица је трајала можда неких 10 минута. У једном тренутку Премијер се пожалио на повреду леве ноге. Приметио сам на његовом лицу бол. И ухватио се за ту ногу. Ја сам му помогао да из терена изађе. Позвао сам га. Питао сам га шта је. Он је рекао боли ме скочни зглоб на левој нози. Одмах сам питао у сали да ли постоји неки физиотерапеут или неко медицинско особље које може да погледа ту ногу. Људима из обезбеђења сам рекао, колико сам ја знао, да у неку кесу ставе неког леда или нечега, како би му ставили одмах облог на то. Жалио се на тај бол. У томе је дошао физиотерапеут хотела који је погледао ногу. Он ми је већ тада рекао да је озбиљна повреда. Да он сумња да је пукла Ахилова тетива и да он предлаже да се одмах стави лонгета и да се Премијер прегледа од стране неког лекара. Премијер је био ту кад је он то предлагао. Предлагао је њему и мени. Ја сам наравно питао Премијера да ли хоће да одмах кренемо за Београд. Он је рекао, не, не, није ми толики бол, није то ништа страшно. Такав сам утисак и ја стекао. Помогло сам му да оде до собе хотела. То вече није излазио из собе. Очекивао сам то вече да, договорио сам се са њим, уколико буде

имао појачан бол да ме о томе обавести и да кренемо за Београд. Није ме звао то вече. Ујутру смо се чули када се пробудио. Рекао ми је да планирамо полазак између 1 и 2 тог дана. Ја сам то пренео обезбеђењу. Договорили смо се. Најавили трасу. Око 14,00 часова мислим да је било. У међувремену он је био у контакту са Мијатом Савићем кога је обавестио. Мислим да сам га и ја звао то вече, не могу сад сигуран да будем, али обавестио га је о његовој повреди и мислим да је Мијат Савић организовао његов пријем после тога на Бањици где су га сачекали лекари који су требали да му изврше преглед ноге. У 14,00, 14,30 од прилике кренули смо, требали смо да кренемо из хотела. Сматрајући да он са повређеном ногом тешко ће пролазити кроз хотел који је тада био пун гостију, донели смо одлуку да очистимо споредни улаз хотела од снега и да дођемо аутима на споредни улаз од хотела и кроз тај један, ја мислим да је то био економски улаз, да га изведемо из хотела. Он је био у осталом и ближи Премијеровој соби него главни улаз од хотела. Премијер се сложио са тим. Значи ми смо очистили тај снег, довели возила. Њега сместили у возило на том споредном улазу. И тим споредним улазом смо изашли из хотела и удаљили од хотела и кренули према Брзећој. Траса је већ била најављена, рекао сам, тог преподнева. Значи не знам, око 10, 11, преподне. Кренули смо. Нисам имао никаква запажања специјална да се нешто у нашем путу дешавало док смо се спуштали са Копаоника. Могу да нагласим да смо том приликом срели и неке наше пријатеље који су тог дана остали на Копаонику и возили моторне санке. Они су ишли нама у сусрет. Прошли смо поред њих, махнули смо. Нисмо се заустављали. Продужили смо ка Крушевцу и даље ка ауто путу. На ауто путу, пред улазак на ауто пут, сачекала нас је као и сваки пут, када би траса била најављена, саобраћајна патрола полиције, која нас је усмерила на рампу која је остављена за наш пролазак. Ми смо прошли том рампом и укључили се на ауто пут. На ауто путу нисмо имали никаквих застоја нити било каквих проблема. Стигли смо до Београда. На улазу у Бубањ Поток ово што се десило у Појатама а што је било уобичајено за најављену трасу, није се поновило испред Бубањ Потока. Тачније није се налазила саобраћајна патрола полиције која је требала да нас сачека и да нас усмери на рампу која је предвиђена за наш пролазак. Тачније, чини ми се да смо ми искористили подигнуту наплатну рампу неког другог возила и прошли кроз њу са сва три возила. Тада су већ схватили ови, јер смо сиренама се најавили. Схватили су и онда су они оставили дигнуту рампу да прођу сва три аута. Право одатле смо отишли, пошто је у колони била и госпођа Ружица са децом. Везом смо се договорили да они наставе пут ка кући а да ми кренемо одмах на Бањицу. Дошли смо на Бањицу, одмах значи са ауто пута смо отишли на Бањицу. На Бањици нас је сачекао доктор, не могу сад тачно да се сетим како се звао. Сачекао нас је испред Института. Увео нас на Институт. Одвели су Премијера на први спрат у

салу за прегледе. Констатовали су, урадили су снимак тетиве. Констатовали су да је тетива прекинута. Да је пукла. Био сам присутан када му је доктор предложио да то може да се реши на два начина. Један начин је да се та тетива оперише и да тако зарасте. Или да се тетива не оперише. Да се на ногу стави лонгета или гипс и да тетива ће сама да се веже по себи. У односу на ове две варијанте, рекао је да је сигурнија варијанта ако се буде тетива оперисала, јер у случају да не буде оперисана нога, скренуо нам је пажњу да би после тих 6 недеља, чини ми се, колико је препоручио да се носи гипс, може да дође до тога да тетива поново пукне или да не зарасте на прави начин. Премијер се одлучио на овај први начин, на операцију. Али због неких неодложних обавеза, чини ми се да је тада Карла Дел Понте требала да дође тог понедељка у Београд, није хтео да се операција изврши тог дана. Већ су тог дана само ставили лонгету и гипс а за сутрадан су заказали операцију. Тада смо отишли кући. Сутрадан по њега, то је био понедељак. Онда смо отишли у Владу. Он је имао састанак са Карлом Дел Понте. Сад не могу тачно да се сетим где. Тог дана у Влади, у разговору са Зораном Јањушевићем, тада његовим саветником за безбедност, добио сам информацију. Тачније, звучало ми је то као критика. Рекао ми је да док смо се ми зезали по Копаонику, плаћене убице су посматрале Премијера како игра фудбал. О томе мене нико ништа није известио док смо били на Копаонику. Ја сам му на то сугерисао, питао сам га зашто ме ниси обавестио о томе. Не сећам се његовог одговора зашто он мени није упутио тако неко сазнање већ ми је то рекао по повратку. Премијер је тог дана, значи то послеподне отишао на Бањицу. Био сам са њим. Операција је трајала дуго. Ја мислим око два сата. Још једно сат времена после тога је потребно било да се он од анестезије освести. Онда смо отишли кући. Мислим да тих неких 3, 4 дана по његовој операцији, он није излазио из резиденције. Доктор је саветовао наравно да 20 или 15 дана, тачно не могу да се сетим, нема кретања никаквог. Али мислим да је он то прихватио само у тих 3, 4, прва или 5 дана, не могу да се сетим, колико дуго од операције нисмо радили.

Председник већа: Реците нам за догађај од 21. фебруара 2003. године, за покушај атентата код хале Лимес. Како се то одвијало?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Тог дана смо имали пут за Бања Луку. Мислим да је авион био нешто рано ујутру, можда око 7,30 часова, или 8,00 часова. Око 7,00 сати ујутру смо дошли по Премијера. Кренули смо исто тако што смо се формацијски распоредили у три возила. До ауто пута наше возило је било у средини. По изласку на ауто пут ми смо изашли испред колоне са ВИП возилом јер је ауто пут био полупразан. Траса је била најављена. Спущтали смо се истом оном

трасом као што сам навео, којом смо ишли 12. марта. Значи ишли смо Ужичком до кружног тока. Од кружног тока према Мостарској петљи. На Мостарској петљи смо се укључили на ауто пут. На том укључењу нас је пропратила патрола саобраћајне полиције. Поздравила нас је и остала на свом месту, на уласку у ауто пут, јер није било потребе да испред нас иде и помаже нам у пролазу кроз ауто пут, јер то смо радили свакога пута када је тај ауто пут био непроходан. Значи искористили смо помоћ саобраћајне полиције која је испред нас са возилом патролним ишла и обезбеђивала нам пролаз. Тог дана није било потребе. Кренули смо тако што је наш ауто ишао први. Иза нас је ишао пратећи ауто и иза пратећег аута ишло је треће возило. Када смо прошли Сава центар, негде у правцу хале новобеоградске Лимес, угледао сам један камиончић, да га назовем, који се налазио у тренутку када сам га ја видео, ни у жутој, ни у средњој траци. Значи између жуте и средње траке. Имао сам утисак да хоће да се заустави. Ми смо већ прилазили том возилу. У тренутку када смо на неких, не могу тачно да оценим колико метара, али у тренутку када смо прилазили том возилу, камион је нагло скренуо, из те, кажем, жуте траке, у крајњу леву траку у којој смо се ми налазили. Нагло је скренуо према нама. И само захваљујући возачу који је рефлексно одреаговао у том тренутку, ми смо успели да избегнемо сигуран судар са тим камионом. Возач је нагло прикочио а затим десном страном обишао камион и за нама је то урадило исто тако «ЕС» возило. Возач аута ми је рекао да се нешто чудно дешава и да је ово био покушај, тим речима. Премијер је за то време читао новине позади. У том кочењу видео је да се нешто дешава. Питао је шта се дешава. Сећам се да је прокоментарисао, сигурно неки лудак, или не знам већ шта је рекао. Углавном мени је Саша рекао да је то био покушај и да јавим пратећим возилима да зауставе ауто и да провере ко се налази у њему. Ја сам то и урадио. Позвао сам треће наше возило у коме су били Јаношевић Љубиша и Веруовић Миладин. Рекао сам им да зауставе то возило и да провере возача. Зауоставили су га. Проверили возача и телефоном ме обавестили, ми смо већ били наставили пут са пратећим возилом према аеродрому. Обавестили су ме да је возило нерегистровано. Да возач нема никаква документа. Да се јако чудно понаша. Већ тада су изразили доста сумње у њихов први утисак са тим возачем. Саветовао сам им да остану ту са њим и да ћу ја већ некога обавестити о даљем дешавању, шта ће се радити. У исто време сам преко радио везе успоставио везу са саобраћајном полицијом. Обавестио сам их да имамо заустављено возило које је покушало да нас заустави на ауто путу. Назвао сам телефоном Ненада Милића, тада начелника Шесте управе БИА. И њега сам обавестио о свему томе. И наставио сам пут даље ка аеродрому. Интересантно а што нисам до сада причао у свом исказу, а тог дана се десило можда и то да Премијер када смо ушли у аеродромску зграду, после једног телефонског разговора, нервозно је прокоментарисао да

врше притисак, да Америка врши притисак на њега и на негодовање на његов одлазак у Бања Луку. Да га је о томе известила Александра Локсимовић и тада је бурно покушавао да са њом ступи и са неким другим људима у контакт. Не могу да се сетим тачно са ким. У међувремену ми смо ушли у авион. Кренули у Бања Луку. Дошли тамо. Тамо нас је чекала наша претходница коју је водио Срђан Бабић. Њих сам обавестио усмено о томе шта се дешавало на ауто путу. Рекао сам им да треба да хитно се видимо и са људима из безбедности Бања Луке. Да им то пренесемо и да од њих затражимо највеће могуће мере обезбеђења. Што је и урађено. То је урадио Срђан Бабић који је био у претходници и који је са њима већ био ступио у контакт пре него што смо ми дошли. Тог дана било је све по протоколу. Имали смо те редовне активности. Отварање, да ли је био «Хемофарм» не могу сад тачно да се сетим. По протоколу је ишло све. Били смо у председништву, у њиховом председништву. Премијер је, мислим, имао састанак са њиховим председником. После тог састанка била је заказана конференција за новинаре. Ја сам стајао у холу испред кабинета у којем су они заседали. У том тренутку поред мене налазила се Ивана, девојка која је била задужена за односе са јавношћу и новинаре, која је на вези имала Зорана Јањушевића, са којим је разговарала о случају Багзи. Рекла му је да се ја налазим поред ње. Он је тражио мене на телефон и том приликом је рекао да је ствар јако озбиљна. Да се у камиону налазио Багзи. Да је то човек који је био плаћени убица земунске групе. Да претпоставља да је то био прави покушај атентата и да тој ствари треба приступити јако озбиљно. Од мене је захтевао да безбедност Премијера дигнем на максимални ниво, максимални могући ниво. Да колико је могуће смањим кретања по Бања Луци, али да га о томе ништа не извештавам јер је ствар јако озбиљна и да ће он доћи на аеродром по нашем повратку из Бања Луке и о томе га обавестити. После тог нашег разговора Премијер је завршио састанак који је био у току и кренуо на конференцију на новинаре. У тренутку када је конференција за новинаре кренула, ја сам још увек стајао са Иваном, овом девојком која је била задужена за однос са јавношћу и за новинаре. Она је у том тренутку рекла да је МУП пустио информацију преко «Бете» или не знам тачно кога, да се ради о покушају атентата. Премијер тог тренутка је већ седео на конференцији за новинаре и ја нисам имао прилику да ја, или било ко, да га обавестимо о томе. Конференција је у том тренутку кренула. Новинари су га наравно одмах затекли неспремног, значи тим питањем да ли је то био покушај атентата. Касније је та његова изјава, сми смо ми сведоци, коришћена у медијску одбрану Багзија и у оптуживање бахатог понашања обезбеђења Премијера. Он у том тренутку није био обавештен о детаљима тог догађаја. Касније када смо се вратили у Београд, те вечери, Зоран Јањушевић нас је сачекао на аеродрому. О томе га известио. У том тренутку он је схватио озбиљност целе те ситуације. Са

Зораном Јањушевићем смо имали састанак, мислим већ следеће јутро. Где нам је он рекао да ће се мере обезбеђења појачати на највећи могући ниво. Где ми је рекао да је сугерисао Премијеру да своја кретања треба да смањи. У том смислу и ми смо појачали, кад кажем ми, мислим на његово непосредно обезбеђење, појачали смо непосредно обезбеђење око њега. Били смо до тада подељени у две групе, с тим што сам ја радио свакога дана са обе групе. Од тог дана радили смо сви, значи свакога дана. Обезбеђење објекта је било појачано од стране бригаде полиције. Значи од тог дана па на даље, ми смо имали једно додатно обезбеђење а везано је било за тај покушај Багзи. То је био петак. У суботу ујутру, ми смо већ имали заказан пут за Франкфурт. Премијер је ишао на, чини ми се да је то била нека донаторска вечера, везано за помоћ храму Светог Саве. Знаш да је одлучно хтео да иде и поред тога што га је нога болела. Ја сам ишао са њим. До тада то није био обичај. Није био обичај да са њим путујем у иностранство. Ретко када. Једноставно рекао ми је да за тако нешто нема разлога јер он као Премијер државе у свакој својој званичној посети, некој било којој другој страни земљи, је под највећим мерама обезбеђења. Тиме ми је објашњавао и његов став о томе да не треба са њим да идемо ни ја, ни неко из његовог непосредног обезбеђења. Тада сам кренуо са њим, на моју иницијативу и мислим на његово одобравање због тога што је био повређен и зато што сам му био користан у том тренутку, да будем близу њега како бих му придодао можда штаке, можда торбу или нешто што му је требало. Кренули смо, мислим да је била субота ујутру, за Франкфурт. Тамо смо имали састанке у једном хотелу. Нисмо имали нека посебна кретања по Франкфурту. Тачније све нам се одвијало у том хотелу. Сећам се да је негодовао, ако смем да кажем, то сам закључио из његовог разговора, да је негодовао обезбеђењем које је том приликом му било пружено од стране Немачке. Приметио је да то тог пута није било као до тада када је долазио у Немачку. То је у мени, као човеку који се бавио његовом безбедношћу, негде изазвало и неку сумњу, тако да сам тада већ био под неком пресијом и сумњом да можда се нешто догоди. Чак и тамо у Франкфурту. Наравно тамо се ништа није догодило. Ми смо у понедељак ујутру кренули, понедељак поподне, или ујутру, не могу тачно да се сетим, кренули из Франкфурта за Београд. Имали смо преседање у Минхену. Дошло је до неког раскорака у летовима. Померање, отказивање неких летова. Тада смо на аеродрому у Минхену провели неких 45 минута, можда и сат времена чекајући авион у који смо требали да преседнемо, који је ишао за Београд. Тада је још једном поновио исто ово што сам малопре рекао. Да није био задовољан обезбеђењем које нам је било дато од стране Немачке. То сам још једном регистровао и и даље поткрепио ону моју сумњу коју сам имао већ од првог дана када је он то рекао. То вече смо стигли у Београд. Одвезли њега, Премијера, кући. Сутрадан смо редовно кренули на посао. Дошли

по њега, отишли у Владу. Мислим да је то био уторак. Тог дана смо се задржали у Влади нешто краће него уобичајено. Мислим да смо завршили већ око 15,00 или 16,00 часова, не могу тачно да се сетим. Болела га је нога све време док смо били тамо. Грешком, наши лекари, сетио сам се овај доктор који нас је прихватио на Институту у Бањици звао се доктор Ганић. Болела га је нога док смо били у Франкфурту јер ставили су му гипс у којем нога није могла да дише и њему се била потпарила та рана и имао је велике проблеме. Касније смо то констатовали, можда баш и тог дана, или сутрадан, када смо ишли на контролу, на Бањицу. Значи болела га је нога. Уторак је био, он је кренуо кући раније са посла око 3 – 4 сата, 15,00 – 16,00 сати поподне. Док смо још били у згради Владе, наравно наша тема је био Багзи и шта се дешавало са њим све време. Са Премијером сам о томе разговарао и на путу док смо били у Франкфурту. Он је одао утисак да је јако озбиљно схватио тај покушај и да то треба под хитно да се реши. Рекао ми је да треба будно да пратимо шта ће се даље дешавати са тим случајем. Тог дана у Влади, значи уторак, ја сам разговарао са Зораном Јањушевићем. Мислим да је ту био присутан и Александар Бијелић, возач. Не могу да тврдим да ли је ту био и Ненад Милић. Они су нам рекли, ја сам тражио објашњење зашто ја тог дана, у ствари, тог петка, вечери те, када је Багзи приведен нисам био саслушан од стране полиције. Они су ми рекли да то треба да ураде тог дана. Значи уторак и да одмах после завршеног радног времена Бијелић Александар и ја који смо били непосредни учесници у свему томе, били смо у том првом ауту, и непосредни очевици свега тога, одемо у Градски СУП «29. Новембар» и о томе ћемо већ дати изјаву колегама које су нас тамо сачекале. У ово све, наравно ја сада се извињавам, можда мало конфузно говорим, али у ово све би придодао, везано за тог Багзија, и да на тој, понављам, најављеној траси, на којој смо ми требали да имамо све могуће подршке полиције, 45 минута је требало или пола сата, не знам тачно колико, углавном требало је доста времена да се телефонима исконтактирају сви могући чиниоци полиције, да би се они договорили ко ће на крају да дође и да преузме Багзија. Однос према њему од самог старта говори чињеница и та да је од стране мог обезбеђења, људи који су радили у мом обезбеђењу, њега преузела саобраћајна патрола. Оно што су ми они рекли, по мом повратку из Бања Луке, већ те вечери, је да су оставили Багзија на ауто путу са сабраћајном патролом. Његова документа и све што су нашли код њега, предали саобраћајној патроли. Од стране Ненада Мирковића речено им је да ће случај преузети саобраћајна полиција, да ће се неко већ у међувремену појавити од стране државне безбедности и да они могу да се удаље и да требају да се удаље са тог места. Они су наравно кренули. Није било излаза са ауто пута већ први следећи излаз је био на петљи код скретања за општину Нови Београд. Они су том петљом скренули, окренули се поново на ауто

пут у контра смеру и тада приметили да су се Багзи и саобраћајна патрола још једном зауставили, а то је било непосредно на том скретању према, ја мислим да се зове улица Омладинских бригада. Констатовали су да су се они зауставили и о томе смо разговарали те вечери. Мислим да је то ствар о којој треба да говоре управо њих двојица а то су Јаношевић и Веруовић. Да се вратим сада на тај уторак и на наш одлазак у Градски СУП да дамо изјаву поводом Багзија. Дошли смо у «29. Новембар». Наишли смо на јако лош прихват од стране колега Градског СУП-а. О томе сам накнадно, после тога, известио Ненада Милића и Премијера. То сам приметио из разлога прво тог што је прво питање било, да ли су нас на уласку у Градски СУП разоружали и самим тим већ стварали једну конфузну атмосферу између нас и наших колега из Градског СУП-а. На то сам ја њима указао да ће то само стварати конфузију између нас и да то да ли смо наоружани или нисмо, мислим да за тај случај, за повод због ког смо били ту, није било битно. Они су се сложили самном и онда су констатовали да је то било само процедура. Следеће моје негодовање је било то што су у Градском СУП-у, нас распоредили свакога у одређену собу, са одређеним колегом који је требао да обави по на особ разговор са сваким од нас. Из тога, из изјава које сам читао у новинама Багзијевог адвоката, закључио сам, посумњао сам да неко покушава да од нас петорице, шесторице, не знам сад тачно седморице, колико нас је било, сведока тог догађаја, да од нас жели и покушава да направи конфузију у изјавама, како се наше изјаве не би поклапале. Од нас је тада, тражено и наше лично мишљење, приватно, а што мислим да је директно утицало и на став свих нас у изјавама према Багзију, сугерисање на то да ли смо ми у том тренутку сматрали да је то био покушај атентата или нисмо. Па ме је онда питао, могу да причам у своје име, господин тај, колега мој, па добро како мислиш да тим камионом је он могао нешто вама да уради и тако даље, и тако даље. Наравно ја сам био одлучан у свом ставу да је он тим камионом директно кренуо на нас, да нас удари и да нас том приликом онеспособи за даљу вожњу. Да нас ту заустави. О даљим њиховим плановима могли смо само да претпостављамо. Ја сам тада имао неке претпоставке. Које тада нисам износио. Самном је обављао разговор, не сећам се имена колеге из Градског СУП-а. Разговор је трајао од прилике око сат и 45 минута. Нисмо могли да запишемо дактилографски мој разговор јер они су ми рекли да очекују да дође дактилограф који води записник. Пошто се дактилограф није појављивао а ја сам претходна три дана већ био на путу, ја сам их замолио да ми омогуће да својом руком дам свој исказ и да га потпишем а после тога да га они преформулишу машином. На шта је он мени одговорио да ће он отићи до неке суседне канцеларије у којој је имао машину за куцање и откуцати оно што сам ја њему испричао. Ја сам се са тим сложио. Он је откуцао изјаву. Показао ми ту изјаву. Ја се нисам сложио са том изјавом. Одмах сам приметио да у изјави није

стајало оно што је било кључно тог дана а односило се на обезбеђење, а то то је било да су наша кола била видно обележена. Да смо на сваком ауто имали упаљено ротационо светло и блинк светла, црвено и плаво. Да су задња два аута имала звучну сирену и да ни у ком случају није тачно то да неко на ауто путу није приметио нашу колону или да неко на ауто путу није могао да претпостави да је возило под пратњом полиције. Тога у мојој изјави није било и ја такву изјаву нисам хтео да потпишем. Тада сам се окренуо и отишао из Градског СУП-а. Назвао сам телефоном Ненада Милића. У ствари, да Ненада Милића. Он ми се није одазивао. После тога сам назвао покојног Премијера. Рекао сам моје утиске шта сам носио из Градског СУП-а. Рекао сам му да треба о томе да разговара са Ненадом Милићем, замеником министра полиције. Рекао сам му да имам утисак да они немају мишљење да је то био покушај атентата и да они немају прави однос према решавању тог случаја. Мислим да је истог тог дана, док смо ми били саслушавани у Градском СУП-у, суд донео одлуку да се Багзи пусти из притвора. Сећам се да сутрадан сам имао, не, то вече исто, значи после тога, Премијер је мени рекао да назовем и о томе обавестим и Ненада Милића. Ја сам му рекао да сам већ звао и да ми се Ненад не јавља на телефон. После тога сам га окренуо. Ненад је вероватно разговарао са Премијером и онда се одазвао на мој позив. Где сам му ја исто тако рекао да смо дошли до чињенице да сам стекао утисак да у Градском СУП-у нема довољно мотива да се овај проблем реши на прави начин. Он је то прихватио. Рекао је да ће послати унутрашњу контролу да провери шта се дешава у Градском СУП-у. И сутрадан ме је искритиковао јер му је унутрашња контрола поднела записник у коме кажу да тамо није било алкохола, да није било не знам нечега, што сам ја у контексту мог разговора са њим њему рекао. Прихватио сам ту критику али и даље сам остајао при свом ставу да већ тада у Градском СУП-у нисмо наишли на право разумевање онога што се дешавало на ауто путу. Посебно када сам чуо да је суд пустио Багзија из затвора. У то време ја сам имао један огроман притисак, као човек који је био одговоран за његову непосредну и личну безбедност. Имао сам велику одговорност, велики притисак сам са собом и у својој глави. Од те одговорности нисам могао да се ослободим херпеса који ми је тих дана видно био на лицу. Покушавао сам и њему, Премијеру, да објасним да је ствар јако озбиљна, да сматрам да се дешавају неке чудне околности, чудне неке ствари. Он је прихватио свако моје мишљење везано за овај случај. Једном приликом у колима, када смо се враћали из Владе, а по пуштању Багзија и изјаве господина министра Батића да је суд направио пропуст у томе што је пустио Багзија, питао ме је шта ја мислим о томе и које је моје мишљење како би требало да се реши тај проблем. Ја сам саветовао, рекао да мислим да је најбоље да се тај проблем реши на тај начин што ћемо добити на увид пријаву која је писана против Багзија а која је поднета суду и у тој пријави констатовати

који су детаљи били написани. Да ли је суду било објашњено ко је он и шта је у том тренутку у ствари покушао да уради. Премијер се самном сложио и рекао ми да ја ступим у контакт са Ненадом Милићем и да од њега захтевам да он нађе ту пријаву и да мени достави ту пријаву како бих ја донео до Премијера или да достави лично њему. Сутрадан, после нашег разговора, отишао сам код Ненада Милића пре посла. Пре него што сам отишао по Премијера тог јутра, отишао сам код Ненада Милића у Кнеза Милоша. Обавестио га о томе шта сам разговарао са Премијером и шта ми је он саветовао. Ненад Милић је бурно реаговао на то моје, на ту моју констатацију. Рекао ми је да не треба да се мешам у посао заменика министра и да је све под контролом. Да су ствари урађене онако како су требале да се ураде. О овоме даље ништа нисам извештавао Премијера. Данас кад размишљам о томе, мислим да је то можда била и моја грешка. Једноставно можда сам требао да му пренесем утиске које сам тог дана имао и од стране заменика министра.

Председник већа: Ви сте били шеф обезбеђења Премијера?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Председник већа: Од када сте радили те послове?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Од 1999. године. Тачније од његовог повратка из Црне Горе.

Председник већа: Када сте званично примљени у Министарство унутрашњих послова Републике Србије?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Званично сам примљен 2000. године.

Председник већа: Каква је била организација његовог обезбеђења?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па организација његовог обезбеђења заснивала се на његовом непосредном обезбеђењу и имали смо начелника нашег одељења који је био у координацији са нама и са државном безбедношћу, безбедности која се бавила његовом безбедношћу.

Председник већа: Ко је био начелник одељења за обезбеђење Премијера?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Владимир Вукосављевић.

Председник већа: До када је он вршио ту дужност?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Он је ту дужност вршио до, ја мислим последњег дана, до 12. марта.

Председник већа: Да ли сте Ви имали каквих проблема, везано за обезбеђивање Премијера у смислу техничке подршке, оружја, возила, блиндираних возила?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Имали смо.

Председник већа: Реците нам о томе нешто.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Имали смо проблема у вези набавке возила, у вези набавке опреме, у вези технике, у вези свега смо имали проблема. Око тога ја мислим да најбоље може да Вам говори и сам Вукосављевић као начелник нашег одељења који је био задужен за допремање опреме за нас непосредне пратиоце. Он је о томе обавештавао заменика тада начелника Шесте управе. Обавештавао је и Премијерове саветнике. Имали смо проблема у смислу да нисмо рецимо до 12. марта, задужили ни један панцир. Да до 12.-ог, у ствари до Багзија ја нисам могао да издејствујем друго блиндирано возило које је требало по мом мишљењу да буде у пратњи Премијера. Одговоре на таква питања и на такве захтеве, добијао сам да нема довољно возила, да је поднет захтев, да треба да пишемо допис. То сам тражио од Вукосављевића. Он је упорно покушавао дописима да постигне све то што је нама било потребно али то није стизало.

Председник већа: Реците нам, да ли сте видели тренутак када је Премијер погођен испред врата улаза број 5?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Тренутак када је он погођен ја нисам видео. Био сам окренут леђима ка њему и ка том улазу. Био сам окренут лицем ка возилу.

Председник већа: Након тог првог пуцња, да ли сте чули његов јаук?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Председник већа: Да ли сте се Ви окренули и да ли сте видели њега?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Окренуо сам се али нисам видео њега. Он је био већ у пропадању кроз врата. Видео сам само једну штаку која је падала за њим у унутар зграде.

Председник већа: Његово тело, уопште нисте видели?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Његово тело нисам видео.

Председник већа: Реците нам у ком положају сте Ви били када сте погођени, и где сте се налазили тачно у односу на улаз број 5 зграде Владе Србије?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мени би лакше било када бих Вам то показао.

Председник већа: Немамо техничких могућности. Можете да покажете али морате и рећи да би се снимило.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Рекао сам. Био сам окренут лицем ка возилу. А окренуо сам се да затворим врата возила. А леђима сам био окренут улазу број 5.

Председник већа: Узимајући у обзир овај исказ који сте данас дали на главном претресу, ја ћу Вам предочити Ваш исказ пред истражним судијом овог суда од 14. јула 2003. године, у коме се на страни 3 наводи следеће: «Одмах после пуцња Премијер је јаукнуо и ја сам се окренуо према њему. Он је био у оваквом положају. Био је наслоњен леђима на врата, на која је требало да уђе и био је већ у паду кроз та врата ка унутра. Лицем је био окренут према мени. Лева рука са штаком му је била подигнута у паду. Некако у пределу његове главе са тако уздигнутом левом руком он је већ падао кроз врата унутра. Он је целом дужином тела пао унутра и практично су му вани остала само стопала», завршен цитат. Ово Вам предочавам зато што се разликује у односу на оно што сте данас изјавили. Можете ли да објасните ту противречност?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Исто ово што сам изјавио данас Вама изјавио сам и истражном судији. С тим што мислим да је код нас дошло до једног малог неразумевања и конфузије у овој изјави. Истражни судија од мене је тражио да му ја покажем како је Премијер иначе улазио у зграду Владе и да му помогнем у објашњавању његовог могућег положаја тела у односу на оно што је њему било предочено, а то је улица Адмирала Гепарта. У том контексту ја сам покушавао да се сетим свих детаља ранијег дешавања, како је Премијер ходао, како је

улазио и у том мом излагању, мислим да је из тог мог излагања извучена и ова изјава коју сам ја први пут видео код свог браниоца и онда сам схватио да је она лоше интерпретирана. Истина је да сам ја помињао штаку, и да сам сумњао да је то лева штака али чини ми се да се истражни судија и ја нисмо разумели у једној ствари а то је да ја нисам тврдио да је то његова лева штака, већ сам то претпостављао. Мени се учинило да је он у овом положају, овако, за њим да је ишла једна штака. Он је овако.. Видео сам само шток врата. У том тренутку кад сам се окренуо видео сам само штаку у паду која је била за њим. Мислим да се истражни судија вратио на ту штаку и тражио од мене да покушам да објасним све могуће положаје како је он могао да се налази у том тренутку ако је погођен из улице Адмирала Гепрата.

Председник већа: Реците нам следећу ствар. Да ли сте Ви, могли да закључите одакле допиру пуцњи у Премијера, Вас и зграду Владе?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ја ништа нисам могао тада да закључим. Ја могу да Вам кажем како сам ја чуо те пуцње. Први пуцањ сам чуо слабијег интензитета него друга два. У том тренутку учинило ми се, инстинктивно сам тако и реаговао, да је долазио из правца зграде Владе. Учинило ми се да је нешто пукло у самој згради Владе унутра. Да је пала нека столица или да се нешто десило. Углавном на мене тај први пуцањ, пре него што сам чуо његов јаук, у том делићу секунде, није оставио неки застрашујући утисак. Као овај други и као овај трећи који сам јасно чуо као прасак, као нешто што се дешавало на пар метара од мене. Имао сам такав утисак.

Председник већа: Реците нам временски размак у односу на три пуцња? Од првог до другог колико је времена протекло и трећи пуцањ?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Први и други пуцањ били су веома, веома, веома близу. Значи буквално овако. Значи погођен је он а колико је мени требало времена, чуо сам његов јаук у истом тренутку када је он погођен. Ја сам се окренуо према њему у том тренутку сам чуо прасак који је погодио мене.

Председник већа: У ком пределу сте погођени тим хицем?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Овде, доњи део леђа.

Председник већа: Услед тог погодка хицем, да ли је дошло до ротирања Вашег тела? На који начин се кретало Ваше тело?

Сведок оштећени Милан Веруовић: О томе ми је причао Лалић Драган. Ја не знам. Он ми је рекао да сам се у том тренутку заротирао. Али тренутак кога се сећам ја је био да сам лежао наспрам улазних врата и да сам био на лактовима. Десна нога ми је била у неком неправилном положају савијена. И у том тренутку нисам осећао ноге. Значи био сам окренут ка улазним вратима, ка зиду зграде.

Председник већа: Да ли се Ви тога сећате?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Сећам се. Тога се сећам.

Председник већа: Реците нам да ли сте Ви били присутни када су износили Премијера из зграде Владе у кола «БМВ» ради одвожења у Ургентни центар?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не.

Председник већа: Ви сте већ тада били где?

Сведок оштећени Милан Веруовић: На путу за Ургентни центар.

Председник већа: Добро. Реците нам где сте се Ви налазили тачно у односу на врата улаза број 5 зграде Владе, у тренутку када сте погођени и када сте пали?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па ја сам се тачно налазио, ако су ово врата....

Председник већа: Од прилике, можете само да се вратите за микрофон, па од прилике ако можете Ви да определите, значи дужину?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Значи ауто је био овде где стоји говорница. Мени је требало пар корака да дођем до самих врата и тих пар корака ја сам ишао до тих врата. У тренутку када је он кренуо да улази у зграду Владе ја сам се окренуо, направио корак, ухватио врата да их затворим. У том тренутку сам чуо пуцањ. Ето толико далеко сам ја стајао у односу на та врата. У том тренутку сам чуо пуцањ и његов јаук и ја сам инстинктивно кренуо у овом положају према њему. Већ те секунде сам чуо јак прасак који је мене оборио и следећи је тренутак када се ја будим и лежим ту окренут ка згради Владе.

Председник већа: Да ли се сећате да ли је остало трагова крви на бетону испред улаза број 5 у зграду Владе од Вас?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Од мене је сигурно остало јер сам био свестан. Видео сам да много крварим. Између мојих ногу је била читава једна бара крви.

Председник већа: Реците нам следеће још ствари. На Копаонику када је био Премијер, приликом одвожења са Копаоника, да ли је био у могућности да хода или се кретао уз помоћ штака?

Сведок оштећени Милан Веруовић: На Копаонику?

Председник већа: Када сте се враћали? Значи након повреде.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па кретао се уз моју помоћ. Тада није имао штаке. Није могао да хода.

Председник већа: Значи видно је био повређен?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да. Ослањајући се на мене левом руком и на своју десну ногу, тако сам га и довео до аута.

Председник већа: Реците нам, интересује ме, пошто сада први пут помињете тај разговор са Зораном Јањушевићем. Кажете да Вас је критиковао, док сте били на Копаонику да Ви се тамо, као што кажете, зезате, и играте по снегу, а професионалне убице га прате. Реците нам да ли Вам је указао на одређену групу или лица која припремају атентат на Премијера, тада на Копаонику?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не. Питао сам га на шта се то односи. Ко су ти људи. Он ми је рекао да су то људи који су под присмотром полиције и за које се знало да су плаћене убице. Није их именовано и није ми рекао ни којој групи припадају ни ко су они.

Председник већа: У односу на догађај код Лимеса и покушај атентата на Премијера, које су то конкретне мере биле предузете у циљу појачања његовог обезбеђења?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Конкретне мере су биле предузете да смо обезбеђење око резиденције појачали, рекао сам, бригадом полиције, а његово непосредно обезбеђење појачали смо тиме што смо сви, нас 15, радили сваког дана.

Председник већа: Ви сте задобили критичном приликом 12. марта 2003. године, прострелну рану?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Председник већа: То је била тешка телесна повреда. Реците нам да ли је остало последица на Ваше здравље рањавањем?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Јесте.

Председник већа: У чему се састоји?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па састоји се у томе што ми је трајно оштећена карлица. Имао сам три, четири. Четири операције сам имао и том приликом је одстрањен један орган из тела. У данашњим боловима које имам сваког дана. Састоји се у томе да сваког дана треба да идем на терапије. Да немам добар ослонац на нози. И да ми је прекинут тај спој, мишићни спој ноге и карлице.

Председник већа: Реците нам даље, да ли сте Ви имали било које сазнање да постоји претња, опасност, да неко изврши атентат на Премијера?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Нико ме о томе није извештавао. Такву сумњу сам поткрепљивао сам са собом јер сам као човек који је радио тај посао морао то и да претпоставим.

Председник већа: Других сазнања да ли сте имали? Било које врсте, службене или кроз разговоре?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не.

Председник већа: Реците нам да ли се придружујете кривичном гоњењу против окривљених и да ли истичете имовинско правни захтев за накнаду штете?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Придружујем се и истичем.

Председник већа: Добро. Ја сам завршио са питањима. Право на питања имају чланови већа. Судија Ната Месаровић. Изволите.

Члан већа судија Ната Месаровић: Интересује ме ко је одлучио на који начин ће се појачати обезбеђење након Лимеса?

Сведок оштећени Милан Веруовић: О томе смо одлучивали Вукосављевић, ја и томе је присуствовао и Ненад Милић.

Члан већа судија Ната Месаровић: Да ли сте правили контакт са људима који обезбеђују зграду Владе?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Свакога дана. Са њима смо радили свакога дана.

Члан већа судија Ната Месаровић: Не то свакога дана. Него у вези овог догађаја после Лимеса. Да ли сте са њима разговарали нешто? Јел имате неки заједнички састанак да се договорите?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не. Нисмо имали заједнички састанак.

Члан већа судија Ната Месаровић: Никакав разговор?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не. По логици ствари, њих је требао да обавести њихов начелник јединице за обезбеђење. А њега о томе требао је да извести заменик министра.

Члан већа судија Ната Месаровић: О коме говорите? О ком заменику?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Молим?

Члан већа судија Ната Месаровић: О ком заменику говорите?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ненаду Милићу. Ненад Милић је био присутан и упознат је са свим чињеницама које су се дешавале. Очекивали смо од њега, као што је појачао обезбеђење на резиденцији Премијера да ће исто тако саветовати и начелнику управе јединице за обезбеђење објеката да појача обезбеђење на објекту.

Члан већа судија Ната Месаровић: Добро. Сад ме интересује 12. марта, кажете допратили сте Премијера од возила тих пар корака, колико је имао да направи, до улазних врата у зграду Владе. Објаснили сте код истражног судије, на који начин се отварају та врата. И кажете, кад је он дошао до улазних врата, Ви сте се вратили назад да затворите врата од аутомобила. Покушали сте раније да разговарате са неким из унутрашњости зграде и нисте добили никога. Да ли је раније било правило да та врата неко отвара? Посебно кад је Премијер био повређен?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па било је правило. Врата је отварао најчешће, и сачекивао нас у дворишту Владе, Милан Копривица, шеф обезбеђења зграде.

Члан већа судија Ната Месаровић: Добро. Хоћете ли ми рећи, кад сте кренули тог дана за Бања Луку, непосредно пре овог догађаја код Лимеса. Од резиденције, како се колона кретала?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мислите којом трасом или....

Члан већа судија Ната Месаровић: Распореду возила у колони.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Распоред возила у колони је био такав, испред нас је ишло до Мостарске петље, испред нас је ишло једно возило. У средини смо били ми. На самом уласку на Мостарску петљу, чини ми се да смо се онда променили. Имали смо обичај да у току вожње мењамо распоред кола у колони.

Члан већа судија Ната Месаровић: Да ли је било уобичајено и раније да Премијерово возило иде прво испред возила из обезбеђења?

Сведок оштећени Милан Веруовић: По нашој процени, у зависности од тога какво је било закрчење на путу.

Члан већа судија Ната Месаровић: Још нешто ме интересује. Осим овог камиончића који сте видели, који Вам је попречио пут прелазећи у леву траку. Да ли сте видели још неко теретно возило у том простору, колико сте могли испред Вас да видите?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не могу да се сетим сада.

Члан већа судија Ната Месаровић: Хвала.

Председник већа: Има реч судија Милимир Лукић, члан већа. Изволите.

Члан већа судија Милимир Лукић: Данас нам помињете неколико лица из различитих структура безбедности који су учествовали у обезбеђивању и вршењу послова безбедности покојног Премијера. Мене интересује које су све структуре безбедности биле задужене за обезбеђивање Премијера и на који начин?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па биле су задужене све структуре безбедности државе.

Члан већа судија Милимир Лукић: Управо Вас то питам због следећег питања. На који начин се остваривала сарадња између тих органа?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па на начин тај.....

Члан већа судија Милимир Лукић: И наведите све те структуре које су.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Значи то је начелник нашег одељења који је био непосредни руководилац свих нас, Вукосављевић. Он је имао свог претпостављеног који је био начелник управе. Начелник управе под собом је имао и управу за контрадиверзиону заштиту и управу за информације и контакт са саобраћајном полицијом, са Градским СУП-ом.

Члан већа судија Милимир Лукић: Знате зашто Вас питам то, да ли су се дешавали неки састанци на којима би сте Ви као шеф обезбеђења добијали различите информације од тих структура па би онда доносили одлуке?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Нисмо добијали. Такве информације су код нас изостајале. Нисмо имали такве састанке.

Члан већа судија Милимир Лукић: Да ли сте Ви....

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ја се извињавам. У почетку нашег рада, када док смо припадали републичкој државној безбедности, имали смо да кажем, добру сарадњу са људима који су тада водили Шесту управу којој смо ми припадали. То су људи професионалци који су радили тај посао дуго година, пре него што смо ми дошли тамо. Својим саветима и својим активним учешћем у обезбеђењу Премијера помагали су и сугерисали нам на начин нашег рада. Осим тога у обезбеђењу Премијера, од људи који су дошли, да кажем са њим, били смо возач Бијелић Александар, Миладин Веруовић, мој брат и Вукосављевић. Остали момци и људи из обезбеђења били су доведени по препорукама из најелитнијих, чини ми се јединица МУП-а. И сви су били са радним стажом у МУП-у, дугогодишњем.

Члан већа судија Милимир Лукић: Интересује ме, да ли су постојала прописана правила, упутства, или процедуре за обављање тих послова безбедности? Рецимо, које су процедуре поступка доласка Премијера уобичајене, а које су рецимо за неке ванредне прилике, када

треба да отпутује хитно негде? Да ли су постојале те процедуре различите? Да ли сте били упућени у такве процедуре?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Нисам био упућен у тако нешто.

Члан већа судија Милимир Лукић: Интересује ме ко је надлежан за безбедност Владе Републике Србије унутра, а ко споља?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па мислим да је и унутра и споља је задужен шеф обезбеђења зграде а он припада јединици за обезбеђење објеката републичких органа.

Члан већа судија Милимир Лукић: Добро. Хвала.

Председник већа: Право на питања имају заменици Специјалног тужиоца. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Интересује ме прво, које су његове обавезе као шефа обезбеђења биле?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Осим тога што ми је била обавеза да непосредно обезбеђујем личност, моја обавеза је била да обавештавам и распоређујем чланове његовог обезбеђења у сваком тренутку док су били око њега.

Заменик Специјалног тужиоца: Шта је све обухватало обезбеђење Премијера? Која су то лица, који објекти?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Обезбеђење Премијера обухватало је обезбеђење објекта у коме је он становао, његово лично обезбеђење и обезбеђење његове породице. Ја сам био шеф обезбеђења његовог непосредног. У ствари људи који су се бавили његовим непосредним обезбеђењем.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли може нешто сведок да нам каже ближе о обезбеђењу породице покојног Премијера? Ко је то вршио? Јел то иста служба вршила? Ко су ти људи?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Шеф обезбеђења породице вршио је Драган Стојић, припадао је исто нашем одељењу. Његов начелник је био Вукосављевић, исто као и мој.

Заменик Специјалног тужиоца: Да појаснимо кроз форму питања. Које је то одељење? Јел то у оквиру БИА Шесто одељење или како се зове то одељење?

Сведок оштећени Милан Веруовић: То је одељење за пратњу Премијера које је било под републичком државном безбедношћу док је та институција постојала. У тренутку када се РДБ трансформисао у БИА, ми смо остали тих неких, не знам колико тачно месеци, можда 4 месеца, и на дан самог атентата, по природи ствари нераспоређени. Јер још увек није постојала јединица Пета, Пета управа. Није постојала Управа којом смо ми требали да припадамо.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је у обезбеђењу, личном обезбеђењу Премијера или у обезбеђењу његове породице било још чланова сада већ БИА, бившег РДБ-а, који нису били распоређени?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Нисам разумео питање.

Председник већа: Да ли је било припадника ранијег Ресора државне безбедности који нису били распоређени у БИА, који су обезбеђивали Премијера, или његову породицу?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Нико од нас није распоређен у БИА.

Заменик Специјалног тужиоца: Која су то лица? Да ли може да се сети? Да ли зна сведок?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да наведем људе који су радили?

Заменик Специјалног тужиоца: Да.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Александар Бијелић, Дражен Настић, Бабић Срђан, Пурић Бобан, Дробњак Срђан, Лалић Драган, Ђурић Јован, Миладин Веруовић.

Председник већа: Ван њих које сте поменули, можете ли да набројите још лица, који су вршили обезбеђење Премијера или његове породице? Ван позваних сведока, то знамо. Да ли знате још нека друга лица?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Познајем.

Председник већа: Можете да набројите та лица?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Дабић, сад не могу тачно да се сетим презимена.

Председник већа: Добро. Није битно. Ако можете да се сетите. Ако не можете, ништа. Имате ли још сазнања о другим лицима, име, презиме, или надимак, није битно, да су били радили у МУП-у или у БИА?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Дабић, Милетић. У МУП-у, сви смо ми радили у државној безбедности.

Председник већа: То знамо. То је питање законско. То знамо. Него када није извршено распоређивање и формирање у оквиру МУП-а Петог одељења, да ли је БИА и даље била задужена за обезбеђивање Премијера?

Сведок оштећени Милан Веруовић: То не знам.

Заменик Специјалног тужиоца: Када је Премијер у Београду, када му радни дан почиње у згради Владе, претпостављам да се налази у резиденцији, како изгледа тај радни дан? Где се они налазе? Радници из обезбеђења. Каква је процедура прихватања, узимања, да кажем, Премијера из резиденције и довођење у Владу?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Налазимо се сви у згради Владе тог јутра. Значи у 9,00 сати. Користили смо његову навику да иначе никада пре 10,00 сати, осим ако није ишао на неки пут, није долазио на посао. Тако да смо се налазили сваког јутра између 9,00 и 10,00 у згради Владе. Ја сам са Александром Бијелићем, његовим возачем, одлазио до секретарице која ми је већ претходног дана говорила о плановима рада за сутрадан. Са њом констатовали да ли је било неких промена у плану рада. Даље о томе обавештавао моје људе из обезбеђења и тада формацијским колима, одатле, одлазили по Премијера.

Председник већа: Имам ја још питања. Везано за аутомобиле. Дана 12. марта 2003. године, који су то били аутомобили који су коришћени за пратњу и превоз Премијера од његове резиденције до зграде Владе?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да наведем марке аутомобила?

Председник већа: Да.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Сва три аута су «БМВ»-и.

Председник већа: Да ли је неко од тих возила било блиндирано?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да. Два. Било је возило «ВИП» у коме се налазио Премијер и возило из «Еса» у пратњи.

Председник већа: Тог дана 12. марта 2003. године, где су се налазили ти аутомобили? Временски посматрано, од ујутру па до дана и часа атентата? Имате ли те податке?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ја сад тачно не могу да се сетим. Налазили су се у гаражи. Значи ти аутомобили нису коришћени за вожење ван посла.

Председник већа: У којој гаражи?

Сведок оштећени Милан Веруовић: У гаражи Министарства. Ту гаражу смо користили за гаражу наших возила.

Председник већа: Одакле сте ви кренули до резиденције Премијера?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Из зграде Владе.

Председник већа: У које време су се налазили паркирани ти «БМВ»-и испред зграде Владе?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не знам. Не могу да се сетим да ли су они били испред зграде Владе, паркирани ту или на паркингу.

Председник већа: Или у дворишту? Паркингу?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не могу да се сетим сада.

Председник већа: У околони зграде Владе?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не знам то. То треба да одговара возач.

Председник већа: Реците нам када сте кренули, из дворишта? Одакле сте кренули из зграде Владе? Где су се налазили ти аутомобили и колико су чекали возачи да би Ви дошли и кренули ка Дедињу?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мислим да смо сви заједно кренули. Изашли из бифеа ресторана. То је било иначе уобичајена процедура. Седели смо у бифеу. Када је било време ја бих рекао крећемо и онда смо кренули сви.

Председник већа: Реците нам, опишите нам, детаљније, где су се налазили ти аутомобили, то ме интересује?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ја не могу тога да се сетим. Да ли су били на паркингу, испред или су возачи....Мислим да су били у дворишту Владе.

Председник већа: Јесте ли одатле кренули ка Дедињу?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли се може сведок сетити у колико сати су од прилике кренули из зграде Владе према Дедињу?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мислим да је било око десет до дванаест, можда петнаест до дванаест.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли зна од прилике време када су кренули са Дедиња? Мада је о томе нешто већ говорио сведок.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па можда око 12,30 часова. Пола један, тако.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је уобичајено да се приликом поласка са Дедиња контактира са службама обезбеђења из Владе о тренутку поласка?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да. Не о поласку са Дедиња већ о мом приласку згради. То нам је био обичај и такав је био договор. У тренутку када их ја позовем да они имају времена довољно да изађу у двориште и сачекају Премијера.

Заменик Специјалног тужиоца: А које је то време? Довољно време?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Довољно време је 5 минута.

Заменик Специјалног тужиоца: А на колико времена сте Ви звали обезбеђење пре уласка у зграду Владе?

Сведок оштећени Милан Веруовић: На 5 минута. Између 3 и 5 минута. Значи колико треба возилом од Мостарске петље да стигне, кроз Сарајевску улицу, до зграде Владе.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је сведок добио прави одговор приликом контактирања са обезбеђењем из зграде Владе? Другим речима, да ли је ступио у контакт са лицем са којим иначе ступа у контакт приликом уласка у зграду Владе?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не.

Заменик Специјалног тужиоца: Шта се даље дешавало?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Позвао сам први пут. Тражио сам да ми се јави «Морава б». Нико се није одазивао. После не знам колико, можда једно 20-так секунди, позвао сам поново. Опет ми се нико није одазивао. На самом приласку ка Немањиној улици, одазвао ми се неко из зграде Владе. Схватио сам када ми је рекао «чује те петица».

Заменик Специјалног тужиоца: Шта значи та да кажем шифра «петица»?

Сведок оштећени Милан Веруовић: «Морава б» је била шифра, обележавање шефа зграде Владе. Обезбеђења зграде.

Заменик Специјалног тужиоца: А «Петица»?

Сведок оштећени Милан Веруовић: «Петица» је био човек који је био задужен за обезбеђење испред кабинета у згради Владе.

Заменик Специјалног тужиоца: Када су ушли у двориште зграде Владе, да ли је било присутно обезбеђење зграде? Како је то обезбеђење распоређено, ако је постојало? Како је функционисало? Да ли може нешто о томе ближе да нам каже?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Тог дана ја нисам приметио никога а иначе, као што сам рекао, испред зграде у дворишту у које смо ми улазили, обично би био господин Милан Копривица, који је био шеф обезбеђења зграде.

Заменик Специјалног тужиоца: А само двориште да ли је имало обезбеђење?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Само двориште је било обезбеђено једном контролном кућицом наспрам улаза у број 5 и кућицом која је обезбеђивала сам улаз у двориште.

Заменик Специјалног тужиоца: Ако сам добро схватио, али нека то иде кроз форму питања, да ли је приметио да је у тим контролним кућицама било људи или не?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Било је.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли зна о којим лицима се ради?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не знам.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли зграда Владе има видео надзор? И да ли је функционисао тог дана?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Има. Тог дана није функционисао. Тачније, у недељу када је Премијер био на неком састанку у згради Владе, то је био 9. март, ја сам приметио у кућици која се налази унутар зграде Владе, а поред самог тог улаза на који смо ми улазили, ту смо остављали ауто, приметио сам да камера која посматра наше возило је искључена. И да човек који ради у тој кућици не види наше ауто. Питао сам га зашто камера не ради. Он ми је рекао, мислим да ми је одговорио да је тренутно неки квар и да је о томе обавестио шефа зграде. Ја сам касније захтевао да неко од обезбеђења непосредног изађе у двориште зграде и да буде близу кола.

Заменик Специјалног тужиоца: Од кога је то сведок захтевао?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Молим?

Заменик Специјалног тужиоца: Од кога је сведок захтевао ту интервенцију?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мислим да су то били Ђурић Јован и Лалић Драган.

Заменик Специјалног тужиоца: Ја бих се вратио на сам тренутак атентата. Сведок каже да се у тренутку када је Премијер дошао до врата окренуо и кренуо према аутомобилу да затвори врата. Да ли је затворио врата на аутомобилу или не?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да. Затворио сам.

Председник већа: Да ли обоје врата или само једна? Јел су била отворена и Ваша и Премијерова врата?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Доста често сам остављао и моја и његова отворена. Не могу сада да се сетим. Мислим да се радило само о његовим. Не могу сад тачно да знам да ли сам затварао и моја и његова.

Заменик Специјалног тужиоца: Од тренутка када је чуо први пуцањ и јаук, сведок каже да се окренуо. Направио је колико корака?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Нисам направио ни један корак. Ја сам се само окренуо ту где сам се налазио.

Заменик Специјалног тужиоца: Колико је растојање било између сведока и аутомобила?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па растојање је било толико да сам ја руком могао да ухватим отворена врата.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли може мало ближе да објасни положај у коме се нашао након што га је пројектил погодио?

Председник већа: Да. То ћу искористити сада у вези тог питања, да покажем сведоку оштећеном Милану Веруовићу....

Заменик Специјалног тужиоца: Ако само дозволите ја бих да завршим овај део па.....

Председник већа: Само везано за то питање да објасни кроз фотодокументацију. Дакле, фотографија број 6 у спису. Можете узети, па у односу на њу, дакле, овде имате обележене бројеве па у односу на њу можете одредити тачно Ваш положај. У том смислу да не бих ја постављао питања.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Положај мог тела?

Председник већа: Да.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ја сам се налазио негде, можда, између броја 2 и броја 5. Лицем окренут ка вратима. Не паралелно са вратима већ у покушају да се окренем ка тим вратима. Ту је стало и возило.

Заменик Специјалног тужиоца: Само да разјаснимо, да ли се био окренуо или се покушао да окрене према вратима? Да ли може тачно да дефинише поглед, значи у ком правцу му је лице окренуто у том тренутку, када је пао доле?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ево прецизно. Ако сам се налазио на месту, где је овде обележено тачком 2, ја сам се окренуо бочно и лицем сам гледао на врата. Значи буквално ако су врата овде, ја сам се окренуо овако, ка њима, ка вратима. Ауто је стајао овде.

Заменик Специјалног тужиоца: Пошто сведок каже да је пао, прецизније само да се изјасни је ли пао на леђа или на стомак?

Сведок оштећени Милан Веруовић: На леђа. На руке, на лактове сам пао. Пао сам овако.

Заменик Специјалног тужиоца: Ја то све питам, предочио бих само део исказа сведока, из истраге, који се тиче управо тог тренутка. «Када сам погођен у задњи део кука са десне стране, ја сам се заротирао у круг и пао сам опет лицем окренут према вратима. Али сам пао више на десну ногу која ми је била подавијена и на лактове. Ја сам видео да крварим у пределу препона али још увек нисам осећао бол. Тада сам рефлексно покушао на лактовима и позади да отпужем до возила којим смо дошли и која се још увек нису померала са тог места где смо оставили. Стигао сам до задњих десних врата. Ухватио сам левом руком кваку и тада сам чуо трећи пуцањ који је био јак као и овај други а уједно сам видео када је зрно тог метка погодило у зид зграде». Разлика је очигледна. Ја бих молио да се разјасни то. Шта је истина од ове две ствари? Овај покушај доласка до аутомобила сведок је у свом казивању данас сврстио у друго време. Овде говори о томе да пуцањ чује након, трећи пуцањ чује након што покушава пузећи да дође до аутомобила. Данас нешто другачије говори.

Председник већа: Да. Ви сте данас на главном претресу, ако Вам није јасно, рекли, да је стигао сведок Александар Бијелић и да је кренуо да уђе у улаз број 5, зграде Владе.....

Заменик Специјалног тужиоца: Не. Него је кренуо да му помогне. Данас је то рекао.

Председник већа: Не. Да се разјаснимо. Прво је дошао да му помогне. Видео је у каквом је стању. Онда је кренуо, рекли сте, да уђе у зграду Владе, пошто сте му Ви рекли да видите шта је са шефом. А да је онда дошло, дакле, када је он улазио већ у улаз број 5, дошло је до пуцања и да је прошао метак поред њега, с леђа гледајући. У односу на ово данас што сте рекли, пошто не спомињете уопште Бијелића да је долазио, да је улазио, да је контактирао са Вама, да је кренуо да уђе. У односу на овај исказ који сте дали у истрази, ово што је предочено сада, што је цитирано, на страни 4 записника о Вашем саслушању....

Сведок оштећени Милан Веруовић: Од тренутка када сам ја пао, а пао сам тако што сам лицем био окренут ка згради Владе, ја сам од тог тренутка мог пада већ покушавао на лактовима да се привучем неког заклона а први заклон је био ауто. По логици ствари, ја сам већ кренуо некакао да се бауљам уназад. У том тренутку је већ Александар притрчао са задње стране возила и питао ме, где си погођен. Ја сам онда рекао ући унутра, види шта је са шефом. Он је кренуо у зграду Владе, у том тренутку сам чуо трећи пуцањ и видео како је ударио тај метак у зид испред мене у зграду Владе.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је пре тога он, као што каже, у претходном поступку, руком ухватио за кваку од врата аутомобила?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ја сам покушавао да ухватим. Сад да ли је то било у том тренутку или секунд после тога. Не знам.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли може да објасни како је покушао уколико је био на леђима а лицем окренут према Влади? А аутомобил је позади.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ево овако.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сведок може да објасни ко је издао, да кажем, наредбу о томе какав ће распоред кретања аутомобила бити, везано за догађај код Лимеса? Од тренутка силаска на ауто пут па у току кретања према аеродрому?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ко је издао наредбу?

Заменик Специјалног тужиоца: Нико није издао наредбу. Ствари су се одвијале саме по себи на начин као што сам већ до сада објаснио. Значи уколико није било сметњи неких у саобраћају ВИП возило у ствари возило Премијера је излазило испред колоне.

Заменик Специјалног тужиоца: Јел то било правило понашања?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Молим?

Заменик Специјалног тужиоца: Је ли то било правило понашања?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да ли је то било правило? То је био метод како смо ми радили.

Заменик Специјалног тужиоца: Ја бих молио да суд предочи сведоку део исказа који се односи на овај догађај, на овај тренутак, везан за саму колону и њено кретање ауто путем. Где сведок у претходном поступку каже да је друго возило ишло десном саобраћајном траком, нешто иза њих.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Јесте.

Заменик Специјалног тужиоца: Данас је нешто другачије речено.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не. Данас сам исто то рекао у ствари нисам рекао тачно место на ком се налазило друго возило.

Заменик Специјалног тужиоца: Нисте помињали десну страну. О томе се само ради.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не. Не. Возило «ЕС» које се налазило непосредно иза нашег возила увек је ишло десном коловозном траком. Ми смо били у крајњој левој а он у десној, значи средњој траци, до нас. И тако нам омогућавао у случају да треба неког да обиђемо је остављао простор како би смо могли испред њега да прођемо.

Председник већа: Кажете овако, у Вашем исказу пред истражним судијом, на страни 6, цитирам: «21. фебруара Премијер је путовао за Бања Луку. Наша колона возила је кренула из Ужичке истим овим распоредом и ишли смо ауто путем према аеродрому. Том приликом у колони смо имали прво возило, на челу колоне марке «БМВ» са тројицом чланова обезбеђења. У другом возилу марке «БМВ» били су

Бијелић Александар као возач, ја у обезбеђењу и Премијер. Треће возило иза нас је било марке «Ауди». Сва возила су имала ротације и остала обележја која су потребна када се превози штићено лице». Затим кажете: «Ми смо се кретали брзином око 140 км/х. Код хале Лимес сам видео испред нас мањи камион. Ауто пут је био стварно полупразан тако да смо могли да му пратимо кретање. Тај камион је изненада из траке у којој је био са десне стране, прешао скроз испред наше траке а ми смо били у потпуно левој саобраћајној траци». Затим кажете: «Возило у коме сам ја био ишло је напред у левој саобраћајној траци а од обележја смо имали упаљена она трептућа светла блинкери». Дакле, приликом кретања саме колоне, узимајући тачку А, резиденцију Премијера, до аеродрома, прво су била постављена овако као што сте описали, затим је дошло до промене положаја. Ваше ВИП возило се налазило на челу колоне у току пута на ауто путу према аеродрому?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Председник већа: Да ли је неко издао наредбу да дође до те промене у положају? Да дође Ваше ВИП возило на челу колоне, или је то дошло спонтано?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Сад тачно не могу да се сетим. Могуће је да сам и ја дао такво, да кажем, наређење, кад сам констатовао да је ауто пут полупразан. У консултацији са возачем. Не могу тачно да прецизирам да ли сам ја дао то наређење. Углавном ауто који је ишао испред нас, када смо се кретали од резиденције ка ауто путу, био је постављен испред нас, један ауто иза нас. Ауто који је био испред нас постављен јер је имао задатак да при уласку на раскрсницу испред нас изблокира саобраћај и омогући нам несметан улазак и пролазак кроз раскрсницу. Исто тако формацијски смо се приближавали и следећој раскрсници која је била код кафеа «Ла Коста» ка скретању за Булевар. Све до самог ауто пута. Значи на самој Мостарској петљи, чини ми се, да смо у том тренутку променили положаје аутомобила.

Председник већа: Добро. Наставите даље са питањима.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли може нешто ближе да каже о распореду, то смо већ чули како је то изгледало, ко је у ком возилу био од та три возила која су ишла ауто путем?

Председник већа: Ово сте описали. У ВИП возилу ко је био. То нема потребе да понављамо. У друга два возила, ко се налазио унутра?

Сведок оштећени Милан Веруовић: У задњем возилу су се налазили, рекао сам, Јаношевић и Веруовић. У предњем возилу се налазио Дробњак Срђан. Са њим је био Бобан Пурић. Тотално сам сада, не могу тачно да се сетим ко је тог дана био са нама, ко је био у претходници.

Председник већа: Добро. Оно чега можете да се сетите. Не морате сад претпостављати. Оно чега можете да се сетите. Чега не можете ништа.

Заменик Специјалног тужиоца: Везано за овај догађај, ко је остао, каже, да разговара са Багзијем, ту на лицу места?

Председник већа: Ко је извршио интервенцију од обезбеђења? И ко је остао да га задржи? Да ли сте Ви дали налог да се задржи тада Багзи?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Председник већа: Реците нам ко је?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Јаношевић и Веруовић из трећег возила.

Председник већа: Је ли то било возило марке «Ауди»?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Председник већа: Добро. Наставите даље.

Заменик Специјалног тужиоца: Сведок каже да је приликом боравка на Копаонику, један дан искоришћен за вожњу моторних санки. Да ли може да се сети на који начин је набављена опрема за коришћење тих моторних санки? У смислу рукавица, наочара и слично. Ко је то набавио?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Могу да се сетим. Набавио нам је тај, не могу сада да се сетим, имена, али тај момак који иначе рентира те моторне санке.

Заменик Специјалног тужиоца: А не зна од кога је то набављено?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Молим?

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли зна сведок од кога је то набављено?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па он рентира санке и уз санке има и опрему вероватно. Нисам га то питао. Не знам.

Председник већа: Реците нам везано за боравак на Копаонику. Да ли Ви имате сазнања да ли је Јединица за специјалне операције тада боравила на Копаонику?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ја тада нисам имао то сазнање.

Заменик Специјалног тужиоца: Још једно практично питање. Кад су се враћали са Копаоника, која возила су коришћена?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ципови.

Председник већа: Колико?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Два.

Председник већа: Да ли је било још одређено возило?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Било је још једно возило. Један цип који је био «Пајеро» којим се возила госпођа Ружица и деца. Они су недељу дана пре тога већ били стигли.

Заменик Специјалног тужиоца: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Има реч заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Да ли може да се сети какав је био распоред појединих чланова обезбеђења у аутомобилима? Да ли се сећа колико их је укупно било? Колико их је било у трећем аутомобилу? Укупно у непосредном обезбеђењу 12. марта, у колони од 3 аутомобила, укупно чланова обезбеђења, а посебно колико их је било у трећем возилу.

Председник већа: У колони.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: У колони да.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ако се то односи на возило које је било иза нас, то треће возило, било их је четворо.

Председник већа: Ко су та лица можете ли да се сетите?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Био је Лалић Драган, Јаношевић Љубиша, Пурић Бобан и Дробњак Срђан.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Ко је требало да се јави на позив «Морава 6» а није се јавио? Мислим име и презиме, да ли може да објасни, која личност?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Милан Копривица, шеф обезбеђења зграде.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Да ли су тог дана, пре тог покушаја успостављања везе њих двојица комуницирали радио везом?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Ко се јавио на «Морава 5», како је рекао? Да ли му је познато која је то личност?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па касније сам то констатовао и сазнао сам да је то био Воја. Знам га по имену Воја а он је био из обезбеђења, унутрашње обезбеђење зграде, а био је задужен за обезбеђење кабинета.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Колико је времена протекло између овог покушаја успостављања везе са Копривицом и овог јављања «Мораве 5»?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па од прилике 2 минута. Три.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Колико је времена прошло од момента када је сведок доведен у Ургентни центар до момента када је Председник Владе доведен у Ургентни центар?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Колико је времена прошло, поновите молим Вас.

Председник већа: Од времена када сте Ви дошли у Ургентни центар до момента када су довели Премијера.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па прошло је ето толико времена да су они успели да ми маказама исеку ногавицу, а секли су је одоздо и дошли су до каиша.

Председник већа: Да ли можете да определите временски, колико је то трајало?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не могу. Али јако кратко.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Каква су била конкретна задужења чланова непосредног обезбеђења приликом изласка Председника Владе из аутомобила и улажења у зграду?

Председник већа: Критичног дана?

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Да.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Непосредна задужења су била да осматрају околину, тако што су људи који су се налазили иза нас, у ствари у «Ес» возилу осматрали део који се односио на улицу Немањину и на зграду која се налазила, а порушена је у бомбардовању наспрам зграде Владе. Људи који су пре нас, у првом ауту ушли у двориште Владе, имали су задатак да обезбеде парк који се налазио одмах уз зграду Владе. Да обезбеде и обрате пажњу на паркинг који се налазио десно у односу на улазна врата испред дворишта и да обезбеде исто тако непосредно онај ћошак зграде која је била срушена.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Јесу ли поступили по тим задужењима?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Да ли је сведок као руководилац непосредног обезбеђења Председника Владе одредио начин на који ће Председник Владе да излази из аутомобила и улази у зграду, прелази из возила у зграду? Где ће бити заустављен аутомобил у том тренутку?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да. Ауто смо заустављали најближе могуће вратима. Колико је то дозвољавало физички да се отворе врата да не ударе у жардињеру.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Да ли је постојала техничка могућност да се из аутомобила пређе у зграду у заклону, без излагања опасности од погађања ватреним оружјем, са стране?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Техничка могућност је постојала у смислу да је постојао један пролаз који се користио, али постојала. Али нам није предочена нити нам је икада указано на то. Нити је могуће било улазити кроз тај улаз у зграду јер за две године, за те две године које смо ми били у згради Владе, она се реновирала, задња два спрата су се рушила и реновирала, тако што се шут из целе зграде избацивао у двориште те зграде и тај улаз колима у зграду Владе служио је за изношење шута и служио за улазак камиона у зграду Владе.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Је ли сведок тражио да се ослободи тај пролаз?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да ли сам тражио...

Председник већа: Да се ослободи тај пролаз где је постојала физичка заштита приликом уласка у зграду Владе?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Нисам то никада тражио. Питао сам Премијера, у ствари, тражио сам на почетку, знајући за тај пролаз. А за тај пролаз у зграду Владе сам сазнао тако што сам информацију добио од мог оца који је иначе радио у згради Владе раније, и рекао ми је да су раније колима улазили у зграду Владе. Ја сам покушао да, не покушао, него сам рекао Премијеру да не би било лоше да ми колима улазимо у зграду Владе. Пошто тај улаз технички није био могућ и исправан, Премијер је то одбио и наравно улазио увек на овај, број 5.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Да ли зна ко му је од чланова непосредног обезбеђења помогао да уђе у аутомобил пошто је повређен? Мислим на сведока.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не могу тачно да се сетим ко је.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Да ли је возач Бијелић самоиницијативно ушао у зграду после пуцња или по налогу сведока Веруовића?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мислим да је то било више самоиницијативно него по мом налогу.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Да ли су остали чланови непосредног обезбеђења знали да за случај повређивања Председника Владе треба да га возе на ВМА?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Зашто је онда било потребно да им то радио везом јавите?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па једноставно сам хтео још једном да констатујем и да кажем шта треба даље да се ради. Не знам тачно разлог зашто сам.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Да ли је чуо само пуцње или и одјеке пуцања? Да ли је било одјека пуцања?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не знам. Не знам на шта мислите. Не знам шта су одјеци.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Одбијање звука о препреке?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ја сам то све чуо као пуцањ. Нисам чуо да ли је одјек.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Да ли је икада у животу чуо за одјек пуцња?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па наравно да сам чуо али сам констатовао да су били пуцњи. Нисам констатовао одјеке.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Дакле, пуцњи без одјека?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не знам да ли је било одјека. Претпостављам да је било.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Хвала.

Председник већа: Без коментара.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Да ли је после тог догађаја а пре давања исказа истражном судији разговарао са лицима која су била присутна, мислим на чланове непосредног обезбеђења, о том догађају?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па наравно да јесам. Они су били самном у болници све време док сам ја лежао.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Да ли му је познато какве су исказе они дали истражном судији?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Рекли су ми тада. Тада још нису били код истражног судије, али су тада били на саслушању у Градском СУП-у па су ми већ тада рекли.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: По давању исказа код истражног судије, да ли су му рекли какве су исказе дали?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мислим да смо и о томе причали али не сећам се сада тачно. Нисам их значи испитивао шта сте рекли, да ли сте рекли.

Председник већа: А да ли сте разговарали пре него што сте дали исказ истражном судији са члановима непосредног обезбеђења који су такође салушани као сведоци пред истражним судијом?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Како да не. Па ми смо четири месеца после дешавања саслушани код истражног судије сви. Ми смо се виђали. Рекао сам Вам, био сам у болници месец и по дана. За тих месец дана су они били свакога дана самном у болници.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: По његовом непосредном опажању, како су реаговали чланови обезбеђења када су се зачули пуцњи? Мислим на догађај испред зграде Владе.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Како су реаговали? Професионално.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Какве су физичке покрете чинили, ако су чинили?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Нисам ја у том тренутку видео њих уопште. То сам касније, ово што сам рекао професионално,

касније сам се констатовао и из снимака које сам гледао. Ја у том тренутку њих нисам видео.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 20 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 12,50 ЧАСОВА

Председник већа: Настављамо са саслушањем сведока оштећеног Милана Веруовића. Реците нам с обзиром да дуго стојите за говорницом, да ли Вам треба столица? Евентуално да Вам омогућимо да седнете да би Вас саслушали?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Сад не. Одморио сам док сам седео али у принципу не могу дуго ни да стојим ни да седим. Тако да је исто.

Председник већа: Ако буде проблема везано за то, слободно реците даћу Вам столицу па ћете моћи седећи да дате Ваш исказ и сведочите пред судом.

Реците нам још једну ствар. У време када је Председник Владе др. Зоран Ђинђић био повређен и долазио уз помоћ штака до зграде Владе, да ли је било када улазио сам на врата број 5 зграде Владе? Да уђе, дакле, да су била затворена врата и да је он улазио сам у зграду Владе кроз улаз број 5?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мислите да је он сам отварао врата?

Председник већа: Да.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не. Најчешће су врата отварали људи из обезбеђења зграде. А када то они не би урадили онда је већ неко од нас или ја, стизали смо пре њега да отворимо врата.

Председник већа: Да ли се било када десило, док је био повређен са штакама да је ушао и сам отварао врата, и на који начин?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Евентуално можда се десило једном или два пута, не могу да тврдим прецизно.

Председник већа: Да ли знате у ком положају и на који начин је отварао врата улаза број 5, када је био повређен и са штакама?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не знам тачно. Управо то питање сам имао постављено од стране истражног судије када сам у конфузији објашњавања и самом себи представљања слике те, око његовог положаја тела на самим вратима, себе запетљао са овом изјавом, везано да ли је био окренут леђима, руком. Мислим, ја не бих о томе ништа. Не знам како бих Вам објаснио. Логична је претпоставка да би гурао врата руком.

Председник већа: Добро. Право на питања има адв. Рајко Даниловић. Изволите.

Адв. Рајко Даниловић: На 12. март сада питање се веже. Ко је њему рекао, и када му је рекао, да треба да иду по Премијера у Ужичу улицу, у резиденцију?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Бијелић, возач. Александар.

Адв. Рајко Даниловић: А да ли има сазнања ко је њему рекао када?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Секретарица.

Адв. Рајко Даниловић: А има ли сазнања ко још осим Бијелића и секретарице је знао када иду за Премијера? Када крећу?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мислим да нико.

Адв. Рајко Даниловић: Е сада, да се вратимо на видео надзор. Каже видео надзор испред зграде Владе. Да ли је постојао и видео надзор испред резиденције?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Јесте. Постојао је видео надзор испред резиденције. Тај видео надзор је био прикључен на камере које су се налазиле у Центру за безбедност на Институту за безбедност где су биле и наше канцеларије, нашег начелника, док смо припадали РДБ-у. То није промењено било од оног тренутка када је РДБ био расформиран, и када смо остали нераспоређени. Значи и даље су те камере биле доступне на Институту.

Адв. Рајко Даниловић: Која је врста са тог видео надзора била доступна на Институту? Шта се то видело? Је ли то био неки екран, и шта се снимало?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па то су биле увезаних, ја мислим да је било 12 камера. Снимало се цело двориште резиденције и околни зидови, око резиденције. Снимали су се и људи који су радили у кућици унутар резиденције.

Адв. Рајко Даниловић: Да ли је преко тог видео надзора било могуће и уопште било организовано праћење, рецимо, кретања колоне аутомобила са Премијером?

Председник већа: И до које удаљености?

Адв. Рајко Даниловић: И ако јесте, докле и тако даље?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па само Премијерово возило је улазило, рекао сам већ, у двориште резиденције. Остала два пратећа аута су увек остајала испред.

Председник већа: Да. Питање конкретно. Докле су допирале те камере гледајући на коју удаљеност могли су да снимају резиденцију и око резиденције, који део?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Могли су да сниме улицу дуж целе ограде резиденције. Значи улицу којом смо ми одлазили.

Адв. Рајко Даниловић: Да ли су биле, сад, неке следеће камере које су пратиле то, и наравно о Влади смо већ чули, па ће нам рећи и о Влади, докле су могле да снимају?

Председник већа: Видео надзор докле се простирао, рачунајући од резиденције до зграде Владе? Да ли Вам је познато, да ли је постојао и где се налазио?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Налазио се на самој огради резиденције.

Председник већа: Да ли је било других камера током пута?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не.

Адв. Рајко Даниловић: Ове у Влади, како су оне, до кад су имале прилике да прате кретање?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па оне су могле да прате кретање од нашег уласка у двориште, боравка у дворишту и до нашег уласка у зграду Владе. Значи обезбеђивали су слику која је испред, у дворишту где се остављају аутомобили. Био је под видео надзором сам главни улаз у зграду Владе. Био је под видео надзором и овај улаз број 5. Значи исто тако, као и резиденција, околности целе зграде су биле постављене камере које су осматрале тај најужи простор околности зграде.

Адв. Рајко Даниловић: Извињавам се. Да ли је у овом центру, значи ако сам то схватио, Институту за безбедност?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Адв. Рајко Даниловић: Да ли су и ти снимци били и у том центру репродуковани?

Сведок оштећени Милан Веруовић: За Центар безбедности биле су везане додатне камере које су постављене у ходнику испред резиденције Премијера.

Адв. Рајко Даниловић: Не, за резиденцију у реду. Говорим сада о згради Владе.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Кабинета. Кабинета у згради Владе. Објашњено нам је да ћемо тиме повећати мере безбедности кабинета када Премијер није у кабинету.

Адв. Рајко Даниловић: Да се вратим на Копаоник. Каже, пре него што су кренули, најавили су трасу. Ко ме? Ко ме ко је најавио? Да ли он, неко други и коме?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Тог дана ја мислим да је трасу најавио Александар Бијелић. Контактирао је са начелником Управе. Начелник управе је даље обавестио саобраћајну полицију.

Адв. Рајко Даниловић: Да ли он има сазнања тог дана, кад је био тих дана на Копаонику, да ли је видео неког из ЈСО-а?

Председник већа: Поставио сам то питање. Није.

Адв. Рајко Даниловић: Да ли је, сад се враћамо на оно што му је Јањушевић рекао, да су ту неки били, гледали фудбалску утакмицу, под присмотром. Ко је гледао ту фудбалску утакмицу? Да ли може да се сети?

Председник већа: На Копаонику мислите?

Адв. Рајко Даниловић: Ко је играо а ко гледао?

Председник већа: На Копаонику?

Адв. Рајко Даниловић: Да.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Играли су припадници мислим САЈ-а. У другом тиму у коме је био и Премијер, били су чланови Владе који су тада се затекли тамо. Ја мислим да су били министар Шумарац, Влаховић, сећам се да је играо и возач Бијелић, Премијер. Не знам тачно још колико их је било.

Адв. Рајко Даниловић: А публика? Ко је гледао? Да ли се сећате?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Публике у сали није било. У публици смо седели значи, та сала има галерију која је застакљена, и налази се паралелно са салом, значи из те галерије може да се гледа на салу. У тој сали су се тада налазили из мог обезбеђења Ђурић Јован и мислим Лалић Драган. Њих сам послао горе.

Адв. Рајко Даниловић: А да ли још неко поред њих двојице?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Вероватно је било још људи горе. Ја нисам улазио горе.

Адв. Рајко Даниловић: Добро. Е сада, да ли је икада када је тражено појачање мера безбедности, да ли је икада у мало ширем кругу, са његовим надређенима, овим Вукосављевићем или неким другим, био неки састанак и да ли је разматрано питање обезбеђења, значи улаза у зграду Владе? Значи тај шири круг, разумете, не овај ужи и сама зграда. Ако јесте где?

Председник већа: И на околне зграде мислите? Зграде око Владе?

Адв. Рајко Даниловић: Да.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Било је састанака свакодневних. Значи свакога дана ми смо имали један мали састанак по доласку у зграду Владе. На таквим састанцима, неформалним, ми смо размењивали мишљење, нешто што је можда неко приметио или није приметио. Можда и годину дана у назад, сви смо сугерисали, слагали се са чињеницом да само двориште зграде Владе није безбедно. Наша сумња се односила на зграду која је била порушена. А наслањала се на двориште у које смо ми остављали ауто и двориште из ког смо ми излазили из аута и улазили у зграду Владе. О томе смо обавештавали шефа обезбеђења зграде. Ја лично сам га два до три пута, чак и пре Копривице, не могу да се сетим како се звао човек који је био шеф обезбеђења, молио да се појача обезбеђење и да се на те прозоре. Јако је било тешко физички пратити целу зграду која није имала ни један прозор. То су све биле рупе и могућа места одакле је неко могао да не кажем нешто друго, да баца камен или да нам поремети кретање.

Адв. Рајко Даниловић: Ја се извињавам. Моје питање је било, на ширу мало околину. Не само на део Владиних зграда које су биле бомбардоване па поправљане, него и мало шира околина одакле је могла да прети опасност по живот Премијера.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мислим. Не мислим, него то је било у надлежности Јединице која је требала да обезбеђује објекте. У њиховом раду је требало да се састоји, између осталог, и обезбеђење објеката са којих може да се изврши, могли су да претпоставе кривично дело, као што је било ово. Иначе само обезбеђење зграде Владе, спољно обезбеђење је било јако слабо. На то смо указивали више пута. У току радног дана, када би Премијер остајао, то се често дешавало, дуже, после радног времена, значи после 16,00, 17,00 часова у згради Владе, само двориште зграде Владе није обезбеђивао нико, место где је био ауто паркиран. Доста често се дешавало да ту нема полицајца који треба да буде у тој кућици. На ту констатацију на сам постављао питање шефу обезбеђења зграде. Он ми је указивао на проблеме које у свом послу има. Да је тражио и захтевао од начелника своје јединице да му обезбеди више људи и да је у ствари мањак људи био главни проблем и разлог зашто је то двориште остајало непокривено у току дана. Осим тога и док је било покривено, то обезбеђење је било недовољно, јер сам сам био сведок свакодневног проласка цивилних лица кроз то двориште Владе.

Људи су користили тај пролаз дворишта Владе како би препречили неки пут којим су ишли.

Председник већа: Нисте се изјаснили у довољној мери на постављено питање, па ћу Вам ја поновити. Да ли су предузимане мере од стране Министарства унутрашњих послова Републике Србије у циљу обезбеђивања зграде Владе, обезбеђивањем и контролом безбедносном, околних зграда?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Нису.

Председник већа: Добро. Право на питање има пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адв. Божо Прелевић. Изволите.

Адв. Божо Прелевић: Захваљујем судија. Колико често, односно од које године сте заједно са покојним Премијером Ћинђић Зораном? Од када се Ви знате? Од када сте уз њега?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Уз њега сам непосредно од 1999. године а знамо се од свих протестних шетњи од 1996. године па до 2000. године. Значи кад год су биле протестне шетње ја сам био од људи који су били у тим шетњама, ја сам учествовао у томе.

Председник већа: Да ли сте били тада у његовом обезбеђењу личном?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Он тада, чини ми се, да није ни имао неко специјално лично обезбеђење, али сам био у друштву његовог обезбеђења, у ствари људи који су са њим имали директан контакт.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте имали проблема са полицијом док сте били од 1996. године због чињенице да сте у окружењу опозиционог лидера?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Имао сам проблеме. Рецимо од 1996. године, чини ми се од 1991. године, када је био 9. март у Београду па на овамо ја сам активно учествовао у свим демонстрацијама и у свим протестним шетњама. Већ од тада се на мене вршио неки притисак, подметање разноразно. Имао сам једно суђење у којем сам осуђен по пријави једног полицијског доушника који се није ни појавио никада на том суду. Без неких доказа. Условно сам кажњен.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте Ви то обезбеђење вршили са сада покојним Бранком Васиљевићем, који је под мистериозним околностима умро?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Јесте. Он је један од људи који је био тада у тим протестним шетњама и 1996. и 1997. године. Познавао сам га значи.

Адв. Божо Прелевић: Значи од када сте са Премијером, од када сте у његовом обезбеђењу, од 1999. године, колико често сте Ви са Премијером? Значи јел то сваки дан?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Од 1999. године када сам почео да радим у његовом обезбеђењу био сам свакога дана са њим. Значи свака његова активност која је била ван куће, ја сам присуствовао.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је он негде путовао по Србији без Вас?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је по Београду негде ишао без Вас?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте били у личним, врло добрим односима са Премијером?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Адв. Божо Прелевић: Обзиром да сте били у његовом обезбеђењу, да ли сте Ви имали икакву обуку везано за обезбеђење лица?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Имали смо обуку. Две обуке сам лично имао. И сви људи из обезбеђења. А прва обука је била у Центру за безбедност. Обуку су држали, курс безбедности држали су људи из америчке службе за обезбеђење личности, који се састојао из практичног дела. Трајао је 40 дана. Људи за тај курс су били бирани у самој служби РДБ-а. Пошто физички нисмо могли сви да постигнемо да будемо тамо, онда су из одређених група обезбеђења узимани људи који су даље то своје знање представљали, показивали свим осталим члановима обезбеђења. Осим тога, био сам у Берлину на обуци њиховог

РДБ-а. Обука је трајала, курс је трајао 10 дана. Имали смо обуку вожње специјалним возилима. И то сам исто завршио.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте и поред тога имали неку врсту сталне едукације, савета из јединице која је била специјализована, значи из РДБ-а, из јавне безбедности?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Свакога дана ми смо имали одличан контакт са људима у РДБ-у са којима смо ми радили док смо припадали РДБ-у. Не знам да ли да именујем сада неког од њих, али углавном то су људи који су радили тај посао дуго година, који су били искусни у томе и који су нам увек сугерисали. Чије смо сугестије добронамерно увек привхатали и према њима се односили онако како су нам они говорили.

Адв. Божо Прелевић: Ако можете да појасните Ваш одговор на питање судије госпође Месаровић. Ви сте рекли да сте имали контакте са Ненадом Мирковићем и Ненадом Милићем, везано за решавање проблема обезбеђења. Шта су била задужења Ненада Мирковића и Ненада Милића и где су они, на којим местима били? Шта су била њихова задужења након тих састанака?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мислим да су њихова задужења била сразмерна самим положајем на ком су они били. Ненад Мирковић је био начелник Шесте управе у БИА. Та Управа се бавила обезбеђењем објеката и личности. А Ненад Милић је био заменик министра полиције.

Адв. Божо Прелевић: Шта је био његов задатак са тих састанака? Шта је он требало да уради, када се појави проблем, недостатак нечега?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Он је био човек који је требао нама да омогући лакше набављање опреме, лакшу комуникацију са јавном безбедношћу.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је он координирао рад јавне безбедности обезбеђења зграде?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Људи који су били задужени за јединицу која се бавила обезбеђењем објеката је припадала под јавном безбедношћу и непосредно под његовим надзором су били.

Адв. Божо Прелевић: Када сте отишли у Бања Луку са Премијером, рекли сте да је тада Јањушевић ступио у контакт са

извесном Иваном и да Вам је тада рекао да не кажете Премијеру шта се у ствари десило на ауто путу. Да ли је он тада рекао да зна ко је Багзи? И шта је рекао ко је?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да. Рекао ми је да ја о томе не извештавам ништа Премијера. Овим речима, да је ствар јако озбиљна. Да су ухватили разговор телефонски Багзија са не знам сад тачно са ким, неким из ове групе, у коме су недвосмислено схватили да је то био покушај атентата и да ја о томе Премијера ништа не извештавам, већ да се трудим да тамо појачам обезбеђење а да пошто је ствар толико озбиљна, он сачека лично Премијера на аеродрому и о свим детаљима га обавестити.

Адв. Божо Прелевић: Да ли су постојали покушаји да у Ваше обезбеђење се убаце људи који би по Вашим проценама, нису требали безбедносно да буду обезбеђење Премијера или његове фамилије?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Постојали су покушаји. Од самог старта, значи од самог доласка Премијера на место Премијера, директно и индиректно људи су покушавали да обесмисле његову жељу да његов возач лични Александар Бијелић и ја као његов пратилац останемо у његовој непосредној близини. Било је ту разноразних предлога које је он одбијао. Конкретан пример је месец и по дана, не знам тачно кад, Влада је имала акцију око служби хитне помоћи и ватрогасних бригада. Посећивали смо тада и хитну помоћ и ватрогасну бригаду. Приликом посете ватрогасне бригаде, мени је Вукосављевић, начелник мог одељења, пошто смо ми били под сталном потребом за још људи који ће радити у обезбеђењу Премијера, то бих назвао, не конкурс, то је био вапај који је трајао задње две године. По процени начелника, мојој и по процени свих осталих нама је недостајало људи у обезбеђењу како би смо адекватно могли да радимо свој посао а да при том себе не исцрпљујемо. Тада је Вукосављевић први пут довео Безаревића из Државне безбедности и препоручио ми га је. Рекао је да је он човек који ће појачати обезбеђење непосредно породице и госпође Ружице. Касније кроз неке разговоре које сам ја добио и информације које сам добијао од људи који су Безаревића познавали, добио сам информацију да је он био у непосредном личном обезбеђењу Милана Милутиновића. Сматрао сам да то није умерено да он из те једне средине пређе у нашу средину. Једноставно противио сам се томе. И он није тада прешао.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је било сличних покушаја да Вукојевић пређе у обезбеђење Премијера?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не знам ко је Вукојевић.

Председник већа: То је сведок сарадник у овом поступку. Зоран Вукојевић. Да ли сте чули икад за њега?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да. Чуо сам. Сад знам.

Председник већа: Да ли сте некада, дакле, до самог критичног догађаја 12. марта, чули за Зорана Вукојевића, званог «Вук»?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не.

Адв. Божо Прелевић: Да се вратимо сада на догађај са Багзијем. Значи Ви сте се изјаснили како сте Ви давали исказе. Да ли Вам је познато да је Ваш претпостављени Ненад Мирковић одлазио у УБПОК да разговара са лицем са надимком Багзи? И да ли је успео?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мирковић је, добио сам информацију после тог дешавања наравно, у својим констатацијама са људима у БИА, предложили су човека, мислим да се звао Мишко Летић, можда сам погрешио презиме, нисам сигуран. Иначе био је начелник Трећег одељења београдског центра. Он је био човек који је задужен да од стране безбедносне агенције обави разговор са Багзијем. По мојим сазнањима он тај разговор није обавио. Било му је то онемогућено, не знам како.

Председник већа: Само тренутак. Реците одакле Вам је то познато?

Сведок оштећени Милан Веруовић: То ми је познато од људи који су ми то пренели а тада су радили у Безбедносно информативној агенцији.

Председник већа: Да ли можете да кажете како се зову ти људи?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Тачно имена и презимена не могу да се сетим јер не могу тачно да се сетим са ким сам о томе разговарао. А углавном сам ту информацију добио после атентата.

Адв. Божо Прелевић: На питање председавајућег, везано за опрему коју сте имали, ја бих само мало конкретизовао. Да ли сте Ви тражили блиндирани џип за Премијера и колико дуго сте га тражили?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Тражили смо га непрестано. Значи од кад је Премијер дошао не место Премијера. Не само

блиндирани цип. Блиндирани цип смо тражили у зимској сезони када са «БМВ»-ом нисмо могли да се крећемо по клизавом и по снегу. Јако тешко смо ступали у контакт и јако тешко смо добијали све то што смо тражили. На крају то што ме питате, односи се на тај цип који смо на крају ми узели, у ствари Александар Бијелић самоиницијативно је отишао на Институт за безбедност и тамо је узео тај цип у коме се касније Премијер возио.

Адв. Божо Прелевић: Ко Вам није дозвољавао да дођете у посед тога?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Није било конкретних људи који нам нису дозвољавали. Једноставно то се прескакало као тема, па пребацивање одговорности са једног на другог. Мислим да о томе најбоље може и најупућенији је за то начелник Вукосављевић. Он може да каже кога је све питао, коме се писмено и усмено обраћао.

Адв. Божо Прелевић: Што се тиче других кола, поменули сте друга кола. Да ли се ради о аутомобилу, блиндираном аутомобилу марке «Ауди», власништво Министарства унутрашњих послова, односно РДБ-а који такође нисте могли да добијете?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Значи од самог старта када је Премијер пребачен, када је прешао да станује у резиденцији, тражили смо два блиндирана возила за њега. Једно је увек било резервно а другим смо се кретали. То резервно возило остављали смо испред резиденције у случају да дође до неких не планираних дешавања, тако да смо могли да Премијера из резиденције евакуишемо возилом које је већ ту.

Адв. Божо Прелевић: Имате ли сазнање коме је то возило «Ауди», које сте тражили, блиндирано, ком лицу је било додељено и да ли је било додељено као главно или резервно?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мислим да је то возило било додељено госпођи Мирјани Марковић и да је стајало у гаражи као њено резервно.

Адв. Божо Прелевић: И Ви то возило нисте могли да добијете колико дуго?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Возач ће тачно рећи, али мислим добрих једно 6, 7 месеци.

Адв. Божо Прелевић: Казали сте да нисте добили панцире од Министарства унутрашњих послова и да сте тражили?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Тражили смо али нисмо добили.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте могли да вежбате негде гађање, обзиром да сте у обезбеђењу?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Гађање смо имали организовано али доста често нисмо могли да вршимо гађања јер је у полицији то иначе, један од великих проблема, лоше организације око тренинга и вежбања. Значи нисмо могли да се поклапамо са терминима. Лично ја сам био нон стоп са Премијером и то моје неко време које сам ја могао да одвојим за мој тренинг, доста често се сукобио са временом када је стрелара или када су инструктори били слободни да ми гађамо. Доста често смо имали проблем мањка муниције, недостатака те природе да нисмо могли да имамо гађање.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте тражили и да ли сте добили резервно наоружање?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Тражио сам по на особ за сваког члана обезбеђења да добије и резервно наоружање што је по прописима, по неким правилима, са којима сам се упознао и у Берлину и на курсу који је одржаван овде, основна ствар коју један припадник обезбеђења мора да има, значи пиштољ и резервни мали пиштољ. Значи те резервне пиштоље смо тражили и никада нисмо добили.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је Премијер био упознат са тим Вашим захтевима и са чињеницама да Ви то не добијате?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Јесте, ја сам га упознао са тим.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је он тражио преко свог саветника за безбедност да се тај проблем некако реши?

Сведок оштећени Милан Веруовић: То се тада дешавало, то се дешавало, ја мислим у периоду док још Јањушевић није постао шеф за безбедност. Једном приликом, значи по самом његовом доласку на место Премијера, он и ја смо о томе разговарали у колима о нашем одељењу за обезбеђење. Вукосављевић и ја уз помоћ људи из РДБ-а направили смо један списак ствари које су неопходне за наш рад. Тај списак ствари смо

предали, Вукосављевић је предао свом начелнику, заменику начелника управе. А један је дао мени да ја на увид дам Премијеру. Он као човек није се много интересовао за те ствари. Ја сам му рекао да имамо оспоравање и проблеме око тога. Да не знам шта кочи ту ствар. Он је онда назвао телефоном министра Михајловића, у колима сам био присутан када је звао, набројао му је све то што смо ми од полиције тражили. После тог разговора ја сам добио критику. Премијер ми је рекао једноставно да не жели да око себе скупља било какву паравојну формацију и да не можемо да се понашамо у складу са тим својим великим прохтевима. Мислим да је то било објашњење у ствари министра њему.

Адв. Божо Прелевић: Да ли има нека сазнања да су из Јединице из ЈСО, део јединице ЈСО, неко покушао да убаца у Шесту управу РДБ-а?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Имам сазнање. Позната је ствар да у тренутку када је на место заменика начелника РДБ-а дошао Милорад Брацановић, то је иначе тренутак када ми губимо сваки контакт са Институтом за безбедност. Са којом смо природно морали да имамо контакт јер ако ништа друго ту су нам били стационарани монитори који су посматрали резиденцију. О његовом доласку на место заменика, ми губимо тај контакт, прави контакт са њима. А од тог тренутка почиње да се формира, да се претапа Јединица за специјалне операције у Шесту управу. Доказ за то је и постављање начелника тада Шесте управе који је био припадник Јединице. Исправићете ме ако грешим, не знам тачно како се презивао, можда Вуловић или нисам сигуран.

Адв. Божо Прелевић: Када говорите о том недостатку опреме, да ли сте Ви имали уређај за ометање телефонских сигнала који је иначе пракса у свим земљама света да буде инсталиран у колима којим се вози заштићено лице?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Имали смо такав уређај. То иначе није била пракса овде код нас. То смо лично предочили Премијеру, начелник одељења Вукосављевић и ја. Зграда у којој је он становао на Студентском тргу била је јако лоша за обезбеђивање. Испред те зграде налазио се паркинг који би увек био пун возила. Постојала је претња да улицама које су нас усмеравали, јер су све у околини биле једносмерне и та траса је била немогућа да се мења. Постојала је опасност да ће неко поставити експлозив. Сећамо се Кира Глигорова да је имао такав случај и још доста случајева који су били слично постављени. Указивајући му на такве ствари, мислим да су тада

и долазили Немци из РДБ-а који су прегледали његово место становања и по томе закључили да је то тотално не безбедно место. Добили смо уређај за радио таласно ометање који се поставља у возило, пратеће возило. Тај уређај омета одређене радио фреквенције на којима је могуће поставити даљински управљач којим може се активирати експлозив.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је тај уређај радио непосредно пред сам чин атентата?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Непосредно пред покушај и сам чин атентата и неких 10 месеци пре тога, уређај није радио. У ствари, тачније, није радио од дана када су га из аута у који су га спаковали инструктори који су дошли из Немачке, пребацивали у друга кола која смо добили. Дошли су Немци. Поставили су нам уређај у цип који технички није био баш довољно исправан и није могао да постигне све те велике путеве на које смо ми ишли. Тражили смо од РДБ-а да нам се омогући неко друго возило које је квалитетније и које може да прати наша кретања адекватно. У РДБ-у су нам тада дали једног «Аудија» каравана у чији гепек је могао да се инсталира овај уређај. У тренутку тог пребацивања уређаја из ципа у «Ауди» тај уређај је остао у квару. О томе сам обавестио начелника одељења. Онда и Зорана Јањушевића и редом све људе који су се бавили, и самог Премијера.

Адв. Божо Прелевић: И тај уређај није поправљен до самог чина атентата на Премијера?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не. Није поправљен. Тражио сам, још бих придодао овоме, тада човек за технику са којим сам ја одржавао контакте у РДБ-у био је Златко Раднић. Са њим сам више пута разговарао о овом проблему и од њега тражио написмено образложење, мишљење инструктора који су сервисирали уређај и који су га прегледали, да констатују у једном записнику шта је конкретно покварено на уређају и шта предлажу, како тај уређај може да се поправи. То никада нисам добио.

Адв. Божо Прелевић: Где сад ради господин Златко Раднић?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не ради више у МУП-у. Мислим да ради у «Делта банци» као обезбеђење. Као шеф обезбеђења «Делта банке».

Адв. Божо Прелевић: Обзиром да има сувише много околности које говоре да Ви нисте имали техничких могућности да пружите адекватну заштиту Премијеру...

Председник већа: Немојте коментарисати колега.

Адв. Божо Прелевић: Ја се извињавам. Мислим на ово што сте и Ви питали.

Председник већа: Знам, али немојте коментаре давати. Само питања.

Адв. Божо Прелевић: Добро. Извињавам се. Значи питање је, ево поставићу баш експлицитно питање. Да ли је Премијер од свог саветника Јањушевића тражио да смене Брацановића?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Председник већа: Одакле Вам је то познато?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Молим?

Председник већа: Одакле Вам је то познато?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Лично сам присуствовао.

Адв. Божо Прелевић: Од тог захтева, колико је прошло времена до смене Брацановића?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Тачно не знам. Али мислим да је трајало једно два, три месеца. Два месеца, не знам тачно.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте, везано за Институт за безбедност, да ли сте имали било какву логистику и сазнање обзиром да су све камере и из тунела Владе односно из ходника Владе и кабинета Премијера и око окружења његове резиденције, да су видео записи били архивирани и налазили су се у Институту за безбедност. Да ли сте имали могућност увида у те снимке, касете и тако даље?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Док смо били припадници РДБ-а да. После тога не.

Адв. Божо Прелевић: Колико дуго нисте имали?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па сигурно 6 месеци. Можда и 7. Пре атентата. Не знам тачно датум. Значи од тог датума када је РДБ расформиран а формирана БИА, остављен је један, како бих

назвао, простор где смо ми остали нераспоређени. Значи нисмо припадали ни јавној безбедности ни државној безбедности. То је било и до дана када је Премијер убијен. И тада већ нисмо могли, тих задњих месеци да вршимо било какав увид у видео надзор.

Адв. Божо Прелевић: Рекли сте да је када је Премијер путовао колима до аеродрома, значи када је био покушај атентата, да је Премијер разговарао са Александром Јоксимовић. Да ли је...

Председник већа: Не. Није то рекао него је рекао када су били на аеродрому, након покушаја атентата да је разговарао.

Адв. Божо Прелевић: Добро. За питање тај временски тајминг није битан. Извињавам се ако сам погрешно. Значи моје питање је врло јасно, да ли сте Ви причали са Премијером само везано за обезбеђење или сте разговарали и о неким другим околностима у земљи?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Доста често смо разговарали и о другим околностима.

Адв. Божо Прелевић: Да ли Вам је тада на путу за Бања Луку, да ли Вам је нешто говорио о притисцима из иностранства и какви су ти притисци били?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Рекао ми је, то сам већ и рекао пред судом, значи у тренутку када смо ми ушли у аеродромску зграду, приметио сам да обавља телефонски разговор и да је после тог телефонског разговора био....

Председник већа: Већ сте одговорили на то питање. Већ је одговорио и сведочио о тој околности. Јесте него нисте чули. Говорио је да се Сједињене америчке државе противе његовој посети Републици Српској.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је још нешто коментарисао након те реченице?

Председник већа: Да ли је коментарисао нешто везано за безбедност, а у односу на ово, забранићу питање, с обзиром да није предмет овог кривичног поступка.

Адв. Божо Прелевић: Може да буде.

Председник већа: Добро. По Вашем мишљењу. По мом не.

Адв. Божо Прелевић: Ви забраните. Моје је да поставим питање.

Сведок оштећени Милан Веруовић: На које питање да одговорим?

Председник већа: Везано за безбедност његову личну и догађај код хале Лимес. Да ли је коментарисао?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Није даље ништа коментарисао. Осим тога да је то један лудак кога треба ухапсити.

Адв. Божо Прелевић: А везано за забрану пута у Босну, да ли је коментарисао, односно за инсистирање да не иде у Босну?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Рекао ми је да не интересује њега да ли председник државе Америке иде у Оклахома или Мисисипи. Па тако исто да пошто је ишао у Сарајево нема разлога зашто да не иде у Бања Луку.

Адв. Божо Прелевић: Да ли можете да процените да ли су притисци на Премијера споља расли везано за неке догађаје и за које догађаје, ако можете да се изјасните? Да ли је за неке његове активности сразмерно томе растао и притисак из иностранства?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па његове активности задњих два месеца, биле су везане за питање око статуса Косова и то је време и када смо ми од прилике одлазили у Франкфурт и његово негодовање онога што сам већ изјавио да је незадовољан обезбеђењем и гостопримством од стране Немачке тада. Мислим, моје мишљење је било да се то односило управо на тај однос његовог инсистирања о решавању питања Косова, повратка војске, полиције. Он је тада инсистирао и на томе, да се тачно означи датум када ће то бити извршено. Сам је рекао једном приликом да мисли да се то наше инсистирање међународној заједници тада у том тренутку неће допасти.

Председник већа: Одакле Вам је то познато?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Разговарао сам са њим.

Председник већа: Да ли сте Ви разговарали и о политици са њим?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Доста често.

Адв. Божо Прелевић: Да ли имате нека посредна или непосредна сазнања, о томе да ли је непосредно пред атентат из зграде Владе било, значи ту непосредно у околини улаза број 5, да ли се налазило неко лице са оптужнице, за дела која су оптужени пред овим судом?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ово сазнање сам добио по мом рањавању док сам био још у болници. Лалић Драган из мог обезбеђења рекао ми је да је у недељу тог 9. марта испред зграде Владе, ја претпостављам у тренутку када сам му ја рекао да изађе неко од њих у двориште да обезбеђује ауто јер камере не раде, у том тренутку приметио Милисављевића, Владу Будалу да је био непосредно близу тих улазних врата у двориште. То је констатовао тако што је препознао човека на слици која је била на телевизији.

Адв. Божо Прелевић: Да ли Вам је познат доктор Рисовић из Ургентног центра?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Познат ми је. Човек је под чудним околностима присуствовао реанимацији Премијера све време његове реанимације. Мени је још у том интензивном делу где сам се опорављао од операције, скренута пажња на њега од стране др. Џо Бајца који је мене оперисао, да постоји сумња да је он један од људи који су у блиској вези са оптуженим Легијом. И као таквог ја сам га одмах лоцирао и о томе обавестио људе који су мене тамо обезбеђивали. Молио сам их да не дозволе да он има неки директан контакт са мном.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је, док сте Ви лежали, након операције, др. Рисовић долазио у Вашу собу?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Покушавао је да дође. Пошто ја нисам био његов пацијент, моја супруга и људи који су радили ту моји пријатељи који су били у обезбеђењу, значи из обезбеђења, по мом предлогу који сам малопре напоменуо, нису му дозвољавали да прилазе или да он ради неке додатне интервенције без сазнања Бајца.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је ипак успео да пружи и на који начин неке радње везано за Вас?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Он ми није прилазио.

Адв. Божо Прелевић: Да ли Вам је познато где се сад налази др. Рисовић?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Познато ми је. О њему сам се распитивао по мом изласку из болнице. Знам да је још док сам ја био у болници а управо је то био мотив мог даљег интересовања, био привођен од стране МУП-а, да је био под сумњом да је у спрези са организираном групом. Добио сам информацију да је после тога отишао из земље и да се налази у Канади. О томе ме је обавестио Бајец.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте добили неке информације о његовом телефонском саобраћају након што се атентат десио?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да. Већ тада сам у болници добио информацију од медицинског особља, не могу тачно да се сетим ко је то био, можда неко од сестара или неко ко је био ту самном стално, да је ухапшен неки од лекара ту који су радили у Клиничком центру и да је нађена код њега једна додатна телефонска картица која га је директно везивала са овом оптуженом групом.

Председник већа: Хоћете ли да седнете?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Може.

Адв. Божо Прелевић: Како бисте оценили тај однос људи који су били задужени за безбедност, значи близу Премијера у односу на све Ваше захтеве да се побољша безбедност?

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање с обзиром да се односи на сферу мишљења а не чињеница које опажа сведок.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је господин Ћинђић био задовољан радом људи из његовог окружења везано за безбедност и за људе који су по својој функцији у Влади, али и по својој функцији око њега, да ли је био задовољан њиховим радом и да ли је та тензија која је, како Ви кажете, постојала, од које сте добили херпес, била на неки начин испровоцирана, значи његовим односом?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Радом људи који су били у његовом непосредном обезбеђењу мислим да је био задовољан. Није био наравно задовољан радом заменика на шта смо ми указивали, Милорада

Брацановића. Није био задовољан тиме што не можемо да омогућимо средства која су нам била потребна и покушавао је на све могуће начине да нам он помогне у остваривању онога што нам је тада припадало.

Адв. Божо Прелевић: Што се тиче других људи који су били значи изнад, по функцији, да ли сте чули од Премијера, да ли су биле планиране неке смене? Да ли су неке смене већ биле обављене? Да ли је неко већ удаљен?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Из структуре безбедности или уопште?

Адв. Рајко Даниловић: Не. Уопште.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ја могу да кажем о мојим сазнањима о томе како је реаговао на одређена дешавања у јавности а везана су била тада за Владу. Значи, рецимо, доста пута у колима, он је критиковао рад Душана Михајловића, министра полиције. Критиковао је и рад министарке за саобраћај Марије, Чедин рад, Чедомира Јовановића. Мислим, не знам на шта се односило ово питање. На рад којих људи.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је Премијер хтео да замени шефа кабинета и да ли је зато доведена Александра Христов у Владу?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мислим да јесте.

Адв. Божо Прелевић: Говорим о Немањи Колесару.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је господин Поповић удаљен односно раскинута сарадња с њим, неколико месеци пре тога?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Јесте.

Адв. Божо Прелевић: Зато што Премијер није био задовољан или не, или не знате?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не знам зашто није радио више тамо.

Адв. Божо Прелевић: Да ли је та тензија о којој Ви говорите имала везе и са овим људима? Ви говорите о тензији од тога Вам излази херпес, не?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не. Не.

Адв. Божо Прелевић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Право на питања има адв. Марко Миливојевић. Изволите.

Адв. Марко Миливојевић: Ја имам три питања. Прво питање би се односило, да ли та забрана од стране Сједињених америчких држава да Премијер путује у Бања Луку има икакве везе са каснијом, тј. тадашњом контраобавештајном војном службом Републике Српске?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не знам о којим акцијама контраобавештајне службе Републике Српске се говори.

Председник већа: Да ли имате икаква сазнања, то је питање. Везано за то што сте говорили, да је имала везе са тим контраобавештајна служба војске Републике Српске.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Немам сазнања.

Адв. Марко Миливојевић: Друго питање би било да нам појасни однос покојног Премијера последњих 6 месеци његовог живота са следећим људима: Чедомиром Јовановићем, Владимиром Поповићем, Јањушевићем и Жарком Кораћем. Дакле њихов, тј. какав је његов однос био према њима и његово мишљење?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мислим да сам делом на ово питање одговорио.

Адв. Марко Миливојевић: Да ли је био задовољан са њиховим радом или било шта?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Није се жалио.

Адв. Марко Миливојевић: Последње питање. Када су на дан 12. марта прилазили згради Владе, да ли је у Немањиној улици, приметио неку ТВ екипу, која стоји?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не. Кад смо ми улазили у двориште зграде Владе још увек никога није било.

Адв. Марко Миливојевић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Право на питање има адв. Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја ћу настојати да будем кратак и надам се и прецизан. Ја бих само да неке ствари појаснимо. Хтео бих да се вратим на питање података о кретању покојног Премијера. Сведок је изјавио овде да је о томе углавном знала његова секретарица. Ја бих замолио да нам сведок каже име и презиме секретарице Премијера која је знала распоред?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Биљана Станков.

Адв. Ненад Вукасовић: Биљана Станков. Да ли сведок онда може да ми одговори да ли дан пре тога, сведок, лично обезбеђење које је непосредно уз Премијера, зна евентуално где иде сутрадан Премијер уколико не добије информацију од секретарице?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је сведок 11. марта знао да 12.-ог иде по Премијера да би дошао у зграду Владе?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да ли сам знао 11. марта да 12.-ог треба да идем по њега?

Адв. Ненад Вукасовић: Да.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Знали сте да ће доћи на посао?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мислим, претпостављао сам. Знао сам да.

Адв. Ненад Вукасовић: Јесте ли претпостављали или сте знали? Ја то питам због секретарице, због распореда?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Знао сам. Знао сам.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро у реду ако сте знали за тај 12. март. Рекли сте да је резиденција у којој је становао Премијер и зграда Владе била под видео надзором. Занима ме следеће. Да ли је тај видео

надзор подразумевао само слику или је у себи тај видео надзор садржавао и аудио снимак?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мислим да је садржавао и аудио снимак.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли се аудио снимак користио испред зграде Владе, говорим о аудио снимку дакле, и код резиденције? Да ли му је то познато евентуално?

Председник већа: Да ли је коришћен у безбедносним структурама?

Адв. Ненад Вукасовић: Да у безбедносним структурама, аудио снимак, да ли је коришћен, да ли му је то познато?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Камере и видео надзор везан за објекат и око објекта и објекат сам, зграда Владе био је везан само за обезбеђење зграде Владе, док је резиденција била везана за визуелно надгледање за Институт за безбедност.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Да појаснимо.....

Председник већа: Ево ја ћу појаснити и мене интересује то питање. Да ли је вршена и да ли је Вама то познато, и ако Вам је познато одакле, да ли је вршена анализа тих видео касета, које су снимане приликом обезбеђивања резиденције и зграде Владе, од стране безбедносних структура, да врше анализу, да посматрају како се врши обезбеђење, како тече, да ли има неких проблема?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Није ми познато да ли је вршена.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја сам хтео да појасним, извињавам се, Ви сте један детаљ исто појаснили, али моје појашњење би се односило на следеће. Кад сам питао за аудио снимак, да ли му је познато, евентуално, да се у центру безбедности могао слушати разговор на релацији од куће до капије уколико Премијер води са некаквим лицима а излази из резиденционог објекта, иде према колима, према гаражи? Да ли се могао чути тај разговор у смислу мера безбедности, горе у Центру, и не само видети слика, него и чути шта причају?

Председник већа: Да ли је био само видео или и аудио надзор?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Само видео надзор је био. Значи није био аудио.

Адв. Ненад Вукасовић: Значи није постојала никаква могућност да се чује било какав разговор на путу од резиденције до кола, капије и тако у пратњи, да ли личног обезбеђења или било код другог?

Председник већа: Одговорио је.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Сведок је рекао да видео обезбеђење, дакле обезбеђење камерама код зграде Владе није радило тог 12. марта. И рекао је да због неких радова....

Председник већа: Не. Конкретно је рекао везано за улаз број 5 у зграду Владе. То се ограничио када је сведочио.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Хтео сам да питам. Да ли је видео контрола радила на другим сегментима зграде Владе? На другим деловима зграде Владе или је само била ту искључена или можда негде друго? Да ли му је то познато?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не знам. Ја сам конкретно видео да не ради камера која је требала да осматра наш ауто.

Адв. Ненад Вукасовић: А да ли могу да га питам колико временски уназад од тог 12. марта критичног, он примећује да не ради камера код тог улаза број 5, односно да види да се не виде аутомобили?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ја сам чини ми се баш тада, у недељу, тог 9. марта, видео да она не ради. Колико је пре тога радила или колико дуго пре тога није радила, не знам.

Адв. Ненад Вукасовић: Када је приметио да 9.-ог не ради камера, у смислу осматрања и сагледавања аутомобила доласку испред броја 5, да ли је, евентуално, сведок и уколико јесте, са ким, разговарао у смислу осталих камера у згради и разлога због чега не ради та камера, односно тај део видео обезбеђења код улаза број 5? Да ли је са неким разговарао на ту тему?

Председник већа: Одговорио је на то. Са лицем које врши управо видео надзор у кућици.

Адв. Ненад Вукасовић: А да ли је добио објашњење зашто не ради?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Нисам добио прецизно објашњење.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је Премијер искључиво односно, да ли може да нам каже, које је све улазе користио Премијер приликом уласка у зграду Владе?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Само овај улаз број 5.

Адв. Ненад Вукасовић: Само улаз број 5.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ја се извињавам. Понекад се дешавало да када пешице идемо негде близу зграде Владе, када он одлучи да идемо пешице, онда смо улазили и на улаз који директно улази до његовог кабинета са стране Кнеза Милоша.

Адв. Ненад Вукасовић: А кад су колима онда, ако сам схватио сведока, колима увек су долазили испред броја 5?

Председник већа: Питаћемо га. Као питање.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Испред броја 5.

Адв. Ненад Вукасовић: Тај паркинг испред улаза броја 5, да ли је намењен искључиво за Премијера или тај паркинг може да се користи у неке друге сврхе?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Тај паркинг користили су сви подпредседници, министри сви који су долазили у Владу а припадали су Влади и тај улаз су исто тако користили.

Адв. Ненад Вукасовић: Значи ли то да су, да ли могу да поставим овако питање, ради прецизности, то је био паркинг, да ли је то значи био паркинг за запослене у смислу високих функционера у Влади? Као слободан паркинг, значи није искључиво за Премијера резервисан?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Када сте долазили ранијих дана на посао, Ваше мишљење у смислу свих тих долазака, каква је била попуњеност тог паркинга? А у време с обзиром да је рекао да је Премијер обично долазио, ако сам добро записао око 10,00 часова а да је сведок долазио рецимо око 9,00 часова на посао, а Премијер негде око 10,00 часова. Па

кад довози Премијера око 10,00 часова, да ли може да се сети каква је била попуњеност тог паркинга када су долазили?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ако се питање односи на...

Председник већа: На критични дан.

Адв. Ненад Вукасовић: Не само критичног дана него радним даном кад је долазио, да ли је био попуњен, празан?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Попуњен.

Адв. Ненад Вукасовић: Тај дан кад је долазио критичног 12. марта, каква је ситуација била?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Био је видно празан. Значи било је једно возило.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Ако сведок каже видно празан, да ли пак то на нешто асоцира, вуче некаква помисао, не бих желео да стављам било какву могућност да закључим. Зашто му је то овако запало за око да је био видно празан тај дан?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање с обзиром да се односи на сферу мишљења а не запажања.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Када су се возили колима према згради Владе, сведок је изјавио да је већ од Мостарске петље покушао да ступи у контакт радио везом са «Моравом б». И да одговор није добио и да је покушавао још једно два пута да добије али није добио одговор. Моје питање је да ли је и каква пракса када долази у Владу, да ли увек контактира са «Моравом б» или постоји још нека особа, односно нека радио веза са неком другом шифром, сем «Мораве б» када долази у зграду Владе, у смислу најављивања доласка Премијера?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не. Контактирао сам само са «Моравом б».

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли, морам сад да се вратим и на то питање, с озбиром да је он једним делом одговорио, да ли је увек «Морава б» Копривица?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Молим?

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је увек «Морава б» господин Копривица који је био шеф објекта?

Председник већа: Или се неко други евентуално може јавити?

Сведок оштећени Милан Веруовић: По мом сазнању да. Уколико је његов заменик тог дана на његовом месту онда је он «Морава б».

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли се у ранијим доласцима, дакле, говорим сад овог момента пре критичног 12. марта, дешавало да се «Морава б» не јави?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Дешавало се.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је о томе разговарао, који су разлози не јављања и да ли је то евентуално представљало било какав безбедносни проблем, у смислу немања контакта?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Представљало је проблем. О томе сам разговарао. То се није тако често дешавало. Десио се пар пута. Не могу тачно да кажем колико пута. Не знам тачно. Али сам после разговарао са људима и најчешћи разлог је био што или веза остане у канцеларији, а он изађе из канцеларије па је не чује и таква су објашњења била.

Адв. Ненад Вукасовић: Када у тим приликама, говорим о догађајима пре 12. марта, критичног, када се није јавила «Морава б» ко се онда јављао?

Сведок оштећени Милан Веруовић: «Морава 5». Рекао је «Морава 5» те чује.

Адв. Ненад Вукасовић: Тај дан да. Ја говорим раније, пре 12. марта.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Или се јавља он или се није јављао нико.

Адв. Ненад Вукасовић: А када се не јави нико, каква је онда била процедура безбедносна уласка у зграду Владе? Уколико се нико не би јавио?

Сведок оштећени Милан Веруовић: У принципу исто као и да нам се неко јавио, с тим што су људи из предњег возила онда притрчавали вратима и отварају та врата улаза у број 5.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Да ли је било правило да онда у том случају, односно да ли може да нам објасни, какво је правило, пошто улазе три аутомобила, колико схватам, која су у пратњи. У средини је возило ВИП, дакле са Премијером, у коме се налази и присутни сведок поред возача. Када улази први аутомобил у двориште зграде Владе, да ли други аутомобил у коме се налази Премијер и присутни сведок као његов лични пратилац, да ли чека да из возила изађу прво, како бих назвао обезбеђење под римским један, па тек онда они или ако може да нам објасни ту ситуацију, да ја не бих о томе сугестивно деловао.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да. Сачекамо да прво изађу људи који су у првом ауту. Кад се они поставе, у том тренутку ја излазим из аута.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли може да нам каже, ти људи из првог аутомобила, да ли је увек стандардан број пратилаца, значи људи из обезбеђења у том првом аутомобилу, и ако јесте колики је број?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Било је три или четири пратиоца најчешће. Овог пута је било три.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Да ли може да нам каже, на која места се распоређују та три или евентуално четири, у зависности од дана, на којим местима се распоређују ти људи из обезбеђења, пре него што Премијер изађе из аутомобила?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па постављају се тако што обезбеђују место одакле су изашли из аута. Значи ако је сувозач на десној страни аута, он излази и контролише десно а испред њега десно се налазио парк, као што сам већ рекао, парк који се налазио испред Владе. Возач аута остаје најчешће у возилу или остаје између врата отворених и возила, тако што возило оставља упаљено. Контролише испред себе а иза њега из обезбеђења човек који је седео лево, контролише леву страну и паркинг који гледа наспрам зграде.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је по изласку, а пре него што Премијер са својим обезбеђењем излази из свог аутомобила, да ли лица која су већ изашла из аутомобила, затварају врата аутомобила, с обзиром да је мотор још увек упаљен, тако сам схватио да мотор ради код првог аутомобила, да ли затварају, или остављају отворена врата у смислу додатне евентуалне, да не улазим ја сада.....

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не затварају.

Адв. Ненад Вукасовић: Молим?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не затварају.

Адв. Ненад Вукасовић: Не затварају. Значи остављају отворена врата. Да ли се тако дешава и 12. марта?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Прецизно сада не могу да се сетим да ли су затворили или отворили врата. Не могу тачно да се сетим. Да нам је пракса била ово што сам Вам рекао да се врата не затварају, ја због тога нисам затворио врата од аута из кога је изашао Премијер, до тренутка док није кренуо да улази у зграду.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Да не бих ја коментарисао. Јасно је. Сада бих прешао на други сегмент. То је сада улазак возила Премијера у коме се налази и присутни сведок господин Веруовић. Значи имамо већ ситуацију, отворена су врата и тројица људи су на својим позицијама. Да ли може сведок и колико може да определи, с обзиром да је изјавио да су обично колима улазили ближе улазним вратима. Да ли евентуално може сада, после једне овакве дистанце, и свега што је он преживео и биће логично ако се не сети, али ако може да проба, колико је по његовој процени, био одмакнут десни бок врата од улаза а могу му слободно рећи, пошто види фотографију, а и зна још боље од свих нас, да се тамо налазе оне две жардињере. Колико је од прилике био од тих жардињера размак? Да ли то може у неким сантиметрима, оријентационо да каже ако може да се сети? Тај десни бок врата у којима је Премијер?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па трудили смо се да аутом приђемо, специјално што је Премијер био повређен, нога му је била повређена, да приђемо аутом што је било ближе могуће тим вратима, како би он што мање морао да хода до уласка у зграду.

Председник већа: Добро. То сте већ рекли. Него да ли можете да одредите, колика је то удаљеност? Метар, два, мање, да Вам не бих ја сугерисао. Од прилике, да ли можете да кажете?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ја бих рецимо рекао 3 хвата његових штака. Значи три, четири корака.

Председник већа: Тако бисте одредили?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли ја могу да преформулишем питање господине председниче?

Председник већа: Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: У смислу, када је отворио своја врата, дакле говорим о сведоку, када је отворио своја врата, колико су од прилике врата, за крај врата.....

Председник већа: Када су затворена мислите?

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Када су отворена. Колико је од прилике било удаљено од тих жардињера да не би закачили жардињере?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не могу да се сетим тачно.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Ако не може, не може. У реду. Следеће моје питање је, када је додао штаке покојном Премијеру, да ли тог момента Премијер још увек седи у аутомобилу, у смислу као на задњем седишту, како је рекао, или је већ кренуо да се окреће ка изласку или је већ изашао када му је предао, тај моменат предаје штака....

Председник већа: У ком положају се налазио Премијер?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Прихватио је штаку десном. Кад прихвати десну штаку онда има ослонац на десну ногу. ....

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли можете за тренутак ако Вас не боли нога, ако Вам није здравствени проблем да останете само да би из једне визуелне ситуације, као што сте мало пре питали, ја мислим да је колега тужилац питао па је нешто показао сведок. А рекли сте сада од прилике три хвата по некој слободној процени, хода по његовим штакама.....

Председник већа: Добро. Нећемо то колега зато што је то немогуће буквално одредити. Не може он. Ако може да се определи колико је било удаљености с обзиром на висину, његове карактеристике, то је тешко сад реконструисати у том погледу.

Адв. Ненад Вукасовић: Није тешко ништа. Све је могуће уколико дозволимо. Ја само хоћу да питам, када је предао штаке, он је пришао и већ је био код Премијера. И каже да су кренули пут врата. Да су кренули заједно пут врата. Пут улаза у зграду број 5, тада је и присутни сведок, господин Веруовић, и Премијер су окренути према. Да ли су били у паралели или је можда Премијер био за корак или пола корака испред господина Веруовића?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Био је пола корака испред мене. Ја сам био са његове леве стране пола корака иза њега.

Председник већа: Да ли тада, само да разјаснимо ту ситуацију, у том тренутку, када Премијер креће са штакама, да ли сте Ви статични, да ли стојите, или се и Ви крећете ка улазним вратима?

Сведок оштећени Милан Веруовић: И ја се крећем са њим.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала на питању. Ја сам тако схватио да је он кренуо са Премијером. Сведок је рекао да се једног момента окренуо да затвори врата. На питање колеге тужиоца, господина Радовановића, рекао је да је био толико да може рукама да захвати врата, како би их залупио. У моменту када се окренуо, чуо је пуцањ.....

Председник већа: Не. То није рекао. Него је чуо пуцањ па се окренуо. Ево може да потврди сведок.

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Када се окренуо према колима.

Председник већа: У том смислу да се окренуо према колима.

Адв. Ненад Вукасовић: Да се окренуо према колима да би руком затворио врата.

Председник већа: Добро. Да не би било разјашњења, само помените у односу на шта.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду је. Ја сам мислио да се разумемо. Рекао сам окренуо се према колима, баш на питање колеге тужиоца, да затвори врата и тог момента чује пуцањ. Да ли може да определи....

Председник већа: Јесте гестикулацијама је то показао, све је то снимљено тако да нема ту проблема.

Адв. Ненад Вукасовић: Ништа ја око тога даље не инсистирам. Ја само желим да још један детаљ само разјаснимо, за мене баш за одбрану, врло, врло важан и карактеристичан. По његовој процени, колико временски, траје, од момента када чује пуцањ, и окренут је према вратима која затвара, до момента када окреће главу? Да ли може то да определи временски? Колико то траје?

Председник већа: Протек времена у односу на ову радњу.

Адв. Ненад Вукасовић: Значи у моменту када је окренут овде да затвори врата.....

Председник већа: Добро. Чули смо. Схватио је сведок. Изволите. Да ли можете да определите?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не знам како бих се определио да прецизно то кажем. Значи у тренутку када сам чуо пуцањ и његов јаук, у том тренутку сам се окренуо и уследио је други пуцањ.

Председник већа: Да ли можете да определите временски? Да ли је то секунда, две, три?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па не могу да кажем прецизно. Не знам колико времена треба неком да кад чује један пуцањ окрене се.

Адв. Ненад Вукасовић: Пошто је сведок рекао, а сад даље не могу да питам, ја бих желео са већем само ово да расчистимо, да нешто не бих ја погрешно. Рекао је да није видео сам моменат тела како пада. Је ли тако?

Председник већа: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Само да ли може да нам каже, кад је он већ пао, на неки начин још увек је био свестан, у каквом положају лежи тело Премијера? На леђима или на стомаку?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Нисам ја видео како он лежи јер ја сам лежао испред њега а он је био, значи два степеника је делило до тог уласка, тако да је он био наспрам мене. Ја сам њему видео

само лонгету или ногу, не могу тачно да се сетим, која је лежала на самом прагу.

Адв. Ненад Вукасовић: Ногу на самом прагу.

Сведок оштећени Милан Веруовић: На прагу. На самом прагу врата.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја се извињавам. То питање ћу преко Вас. Значи тело је било унутра у холу, како бих га назвао?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Након тога следи други пуцањ. Да ли може сведок да се само сада изјасни, с обзиром да је то питао и колега Мараш, по питању звукова пуцњева. Да ли може да нам објасни, јер колега Мараш је питао по питању еха, који је сведок искључио. Да ли може да нам определи, пошто он говори о првом вишеметку и други јак. Да ли може он да упореди, према својим сазнањима, а као човек који је имао прилике да пуца из ватреног оружја, да ли може да определи степен јачине, да упореди та два звука међусобно. Да ли је био за пола тиши, за приближно исти или, као што каже овај је био мало тиши а овај је био прасак?

Председник већа: Добро. Нека се изјасни. Појасните ту изјаву.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Већ сам рекао, већ сам причао о томе. Рекао сам да тај први пуцањ по мени, сада кад се сећам тог пуцња, није оставио такав прасак и такав звук, тог интензитета и те јачине као онај који је мене погодио.

Председник већа: У чему се састојала та разлика? Да ли можете то мало ближе да нам појасните?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Једноставно сам рекао, имао сам утисак да је нешто пало у згради. Да је пао неки сто, да је пао неки ормар, да је пукло нешто у згради.

Адв. Ненад Вукасовић: Морам да питам у смислу додатног, када ово сведок каже, имао сам осећај да је нешто пало у згради, да ли је њега као професионалца, као лице које се бавило тим пословима, значи звук по њему допирао из правца зграде Владе?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ја сам се окренуо на његов јаук. Ово како сам ја објашњавао тај звук, не могу тачно да се одредим. Ја сам у том тренутку мислио да се пуца из зграде која је наспрам дворишта Владе на којој су полупани ови прозори, а пропро онога што сам причао да сам из те зграде и раније очекивао да може нешто да нам се догоди.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. То је тај део, с обзиром, сведок је и рекао оно што је знао, све остало би била нека његова размишљања а нећемо онда око тога. То ћемо са другим лицима расчишћавати ово што је сведок даље одговорио. У овом делу му се захваљујем. Хтео бих да питам везано за 21. фебруар, дакле за халу Лимес, с обзиром да овде већ утврђено баратамо о покушају атентата, као да је пресуђено, али но добро. Сведок каже да је дао наредбу, сугестију, како год то да назовемо, лицима из пратње, која су зауставила возило и утврдило се да је то неки Багзи. Моје питање је, да ли се сведок са именом Багзи, надимком, уопште тим изразом, да ли је било кад чуо пре тог 21. фебруара?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не. Не сећам се.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је сведок након повратка са пута из Бања Луке, и након обављених разговора са Зораном Јањушевићем и свему ономе што је причао о упозорењу Јањушевића о тамо неким професионалним убицама, да ли је тада започео распитивање, односно да ли је тада сазнао ко је тај Багзи, из којих структура долази, да ли уопште било шта сазнаје тада, у смислу неког свог интересовања као лично обезбеђење, први човек који је уз Премијера?

Сведок оштећени Милан Веруовић: О њему сам сазнао већ док сам био у Бања Луци. Телефоном сам се чуо са Александром Бијелићем који је информацију добио од Зорана Јањушевића и он ми је тада рекао да се ради о Багзију а да је Багзи плаћени убица Душана Спасојевића и групе из Сурчина.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Пошто сведок сада овде каже да је добио информацију да је Багзи део Душана Спасојевића. Моје следеће питање, да ли је сведок пре тога, дакле, пре овог сазнања да Багзи припада групи Душана Спасојевића, чуо за Душана Спасојевића?

Председник већа: Да ли сте чули за Душана Спасојевића пре?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Чуо сам наравно.

Адв. Ненад Вукасовић: И још једно питање па бих онда објединио. Да ли је чуо, пошто је споменуо и да Душан Спасојевић и Сурчин како је сад рекао, да ли је чуо и за неко лице из Сурчина? Да ли је чуо за неко лице и из Сурчина, с обзиром да Багзија по информацијама којима га везује за Душана Спасојевића из Сурчина? Да ли зна за неко име и из Сурчина?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па све ово време до сада ја сам живео у Београду, ту сам и рођен, тако да сам чуо и из средстава јавног информисања, доста прича и о Чумету и о свима њима.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је, сада говоримо, у реду, чуо је из средстава информисања, и није његово у суштини да ради оперативне послове. Када се већ дошло до тих података, говорим сада о именима, Душан Спасојевић, Чуме, Багзи, и од тог троугла, да ли је о томе разговарано са господином Јањушевићем као саветником за безбедност господина Зорана Ђинђића и да ли је евентуално, ако је разговарано, прво да видимо да ли је разговарано?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не. Никада конкретно о тим именима нисмо разговарали.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је Премијер упознат, да ли је сведоку познато, да ли је можда евентуално, Премијер, господин Зоран Ђинђић, био тада упознат о овом троуглу, Багзи, Душан Спасојевић, Чуме?

Председник већа: Какав троугао. Ја то уопште не разумем. То је Ваша тврдња.

Адв. Ненад Вукасовић: Колега Даниловићу са Вама не комуницирам.

Председник већа: Опомињем. Ред у судници. Молим Вас. Сад сте Ви трдњу једну изнели, везано за троугао, као што кажете.

Адв. Ненад Вукасовић: Видите. Говорим о.....

Председник већа: Па не. То је једна тврдња о постојању троугла. Сведок о томе није сведочио.

Адв. Ненад Вукасовић: Каже да је Багзи везан за Душана Спасојевића.

Председник већа: Можете преформулисати, без троугла. Дакле, да ли је чуо нешто о њима и да ли је информисан.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Није никакав проблем. Апсолутно се слажем, нема разлога за никакву тензију.

Председник већа: Нема никакве тензије.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је знао за ту везу Багзи, Спасојевић, евентуално Сурчин?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Није ми познато.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. У реду. Није му познато. Само, ја бих замолио, пошто увек излетимо из неког колосека. Неће Вам сметати буквално, пар секунди, ради концентрације.

Председник већа: Да. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Немам пуно питања. Само сам хтео још нешто врло кратко. Расчистили смо тај део око хале Лимес. Да. С обзиром да је сведок био непосредни пратилац уз Премијера, да ли је сведок са Премијером можда имао искључиво, само пословно, контакте везано за место Премијера, или је био пратилац Премијера и у, како бих рекао, једном дневном, значи не буквално 24 сата, морао је да спава, али да ли има такве смене, да је рецимо некада био и поподне са Премијером, у смислу неког његовог приватног, евентуалног одласка било где?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да. Био сам са њим. Он је иначе имао јако мало тих приватних неких ствари, које нису биле везане за посао.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. С обзиром да је имао и ту, како бих рекао, нећу рећи обавезу, него то је део задатка обезбеђења Премијера, да ли може да нам каже, ако му је познато, ко је све долазио у зграду Владе, односно да ли су одређена лица, сад морам питати овако директно, а Ви ћете дозволити или не, са листе са оптужнице, долазили у зграду Владе код Премијера?

Сведок оштећени Милан Веруовић: На која лица мислите?

Адв. Ненад Вукасовић: Конкретно на Милорада Луковића Легију.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Милорад Луковић Легија је долазио једном приликом у зграду Владе и то је било у тренутку када су Црвене беретке имале побуну.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је долазио особа, односно човек, по имену Љубиша Буха Чуме?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не. Немам сазнања о томе.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Немате сазнања. Не није, него немате сазнања. Да ли је са Премијером ишао ван Београда, у смислу посете неким местима? Говорим сада, уз Вашу дозволу, да наброји конкретно. Да ли је Премијер одлазио у Шилерову?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је Премијер одлазио у Сурчин?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Одлазио је код свог кума Драгољуба Марковића у Сурчин.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Хвала. И да ли је одлазио у Кулу?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је још неко поред Премијера ишао у Кулу?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ја.

Адв. Ненад Вукасовић: Мислим у реду Ви. То се подразумева. Него сам хтео да питам као сведока, да ли је поред Премијера као политичке личности, у смислу неког још из тог Естаблишмента ишао? Не мислим лично на сведока, који је нормално био у пратњи.

Председник већа: Од политичких званичника мислите?

Адв. Ненад Вукасовић: Па у реду. Неко кога је Премијер повео са собом, у било ком смислу.

Председник већа: Добро. Немојте сад тврдити него питамо. Ви већ тврдњу дајете. Да ли је био још неко?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мислим да смо више пута Премијер и ја ишли тамо. Једног пута је тамо био и Душан Михајловић. Било је то смотра Црвених беретки. Другог пута је то било везано за покушај њихове побуне. Тада је са нама ишао и Чедомир Јовановић.

Адв. Ненад Вукасовић: Ако, да ли је само сведоку, а Ви ћете сад одлучити буквално о овом питању, да ли ћете дозволити или не, за одбрану је врло интересантно, сад суд шта буде рекао. Да ли је евентуално сведоку познато, да ли је господин, односно да ли из приче или било како зна, није важно на који начин, да ли је господин Чедомир Јовановић, одлазио у Шилерову, да ли је одлазио у Сурчин?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Није ми то познато.

Адв. Ненад Вукасовић: Није му познато. У реду. За сада хвала Вам. Не бих имао више питања. Овог момента је оволико.

Председник већа: Право на питања има адв. Драгољуб Ђорђевић. Изволите.

Адв. Драгољуб Ђорђевић: Везано за данашње сведочење оштећеног сведока Веруовића, интересује ме кривична пријава коју је наводно полиција сачинила против Дејана Миленковића Багзија, везано за догађај код хале Лимес. Нисмо расчистили до краја. Он одлази на разговор код чини ми се, заменика помоћника са презименом Милић, и он се тамо љути, шта се он меша ту у послове заменика и тако даље. Да ли је, пошто је било разговора већ са Премијером, како је то он рекао, око тога да се види та пријава како је написана, да ли је он добио ту пријаву и да ли је Премијер видео ту пријаву како је полиција написала и проследила тужилаштву, и већ коме треба у Четвртном суду?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Нисам је видео. Нисам видео ту пријаву.

Председник већа: Да ли је био упознат Премијер са садржином кривичне пријаве?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не.

Адв. Драгољуб Ђорђевић: Хвала. Моје друго питање се односи на део исказа сведока данашњег, где он каже да су пре свега господин Јањушевић, који је био задужен за питање безбедности Премијера, па и цело обезбеђење кад су схватили да се ради о томе да се планира фактички атентат на Премијера. Решили су да подигну, како то кажу,

ниво степена обезбеђења и ту су предузели разне акције. Моје питање, везано за то, када је добио конкретно обавештење од Јањушевића, везано за Копаоник да су плаћене убице ту, да ли су имали поводом тога конкретан састанак, ако јесу у ком саставу, да ли је било говора о томе ко је евентуални потенцијални атентатор, разлозима, о томе слично или не?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Нисмо имали никакве конкретне састанке. Ово сазнање сам добио од Зорана Јањушевића у његовој канцеларији у згради Владе.

Адв. Драгољуб Ђорђевић: Нису осетили потребу тада да до детаља расчисте....

Председник већа: Колега, већ прелазите у ниво...

Адв. Драгољуб Ђорђевић: То је моје питање.

Председник већа: Није то питање, него Ваш коментар.

Адв. Драгољуб Ђорђевић: Судија, у праву сте.

Председник већа: Немојте коментарисати. Сведок је рекао да, не. Да ли је био састанак а не да коментаришете.

Адв. Драгољуб Ђорђевић: У реду. Не нема потребе. У праву сте. Ево понављам. Идемо даље. Интересује ме да сведок каже суду, по његовом сазнању, конкретно, везано за безбедност Премијера. Како иде хијерархија и то, одозго на доле, везано за питање безбедности.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање с обзиром да је то правно питање.

Адв. Драгољуб Ђорђевић: Ја говорим о чињеницама. Која су лица ....

Председник већа: Нису у питању чињенице. Немојте коментарисати.

Адв. Драгољуб Ђорђевић: Ја Вас молим да веће одлучи о том питању.

Председник већа: Добро. Веће ће одлучити.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање с образложењем које је дао председник већа.

Адв. Драгољуб Ђорђевић: Хвала. Моје питање, иако можемо сви да закључимо, а пошто не треба да закључујемо, него требамо да добијемо од сведока конкретан одговор. Колико пуцњева се чуло за време паљбе?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање јер је сведок оштећени већ одговорио на то питање.

Адв. Драгољуб Ђорђевић: Хвала. Интересује ме, ко је био надлежан за обезбеђење комплетно, не само зграде Владе, него и објеката око зграде Владе, а везано за безбедност свих политичких функционера, да не кажем министара, чланова Владе?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Јединица за обезбеђење објеката.

Адв. Драгољуб Ђорђевић: Да ли су поводом информације, да је живот Премијера угрожен, имали конкретно решавање проблема заштите објеката око зграде Владе, заједно са личним обезбеђењем?

Председник већа: Већ је одговорио колега.

Адв. Драгољуб Ђорђевић: Не сећам се. Извињавам се ако је одговорио.

Председник већа: Поставио је то питање адв. Рајко Даниловић.

Адв. Драгољуб Ђорђевић: Добро. Ја сам схватио да је колега Даниловић нешто око видео надзора пре свега. Али нисам запамтио одговор. Хвала Вам. Ја питања више нећу имати.

Председник већа: Право на питања има адв. Дејан Лазаревић.

Адв. Дејан Лазаревић: Судија, ја бих имао једно питање само. Сведок је рекао јасно и гласно, размак временски између првог и другог хитца. Да ли може он да определи размак између другог и трећег хитца и у том тренутку, како је рекао, освртао се, видео неку прашину у зиду, односно место где је тај хитац ударио у зид и који је то размак између зида и врата где је Премијер улазио и пао?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не сећам се тачно места, колико је размак између тог места и врата. Тога се не сећам. Размак између другог и трећег пуцња. Био је размак. Не знам колики, али био је размак.

Председник већа: Да ли је био краћи или дужи у односу на први и други пуцањ?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Дужи.

Адв. Дејан Лазаревић: А да ли може да определи у односу кад гледа, према вратима, да ли је то био ударац у зид са десне или леве стране?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Са десне.

Адв. Дејан Лазаревић: Хвала.

Председник већа: Право на питања има адв. Биљана Кајганић. Изволите.

Адв. Биљана Кајганић: Ја желим пре свега сведоку да изразим жаљење због онога што се десило, па онда да поставим неко питање. У моменту атентата, који степен угрожености заштите Премијера је био на снази? И да ли је уопште некада вршена процена угрожености Премијера и ако јесте када и у овом тренутку који је био степен заштите као и ко је био дужан ту процену да врши?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Што се његовог непосредног обезбеђења и мене лично тиче, његов степен заштите увек је био максималан.

Адв. Биљана Кајганић: Не. Не. Мислим уопште у служби. Да ли се вршила процена на нивоу службе?

Председник већа: Да ли имате уопште сазнања о томе?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Немам сазнања.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли је сведоку познато нешто ко је извршио технички пријем система обезбеђења када је вршена реконструкција, у том смислу зграде?

Председник већа: Да ли знате о томе?

Адв. Биљана Кајганић: Да ли је уопште извршен технички пријем и ко је извршио?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Технички пријем зграде Владе?

Адв. Биљана Кајганић: Зграде Владе кад је вршена реконструкција и уграђиване камере и повезаност она која је рађена у Влади?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не знам.

Адв. Биљана Кајганић: Добро. Да ли је постојао неки допунски систем контроле кад камере не функционишу?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не могу да тврдим али мислим да је постојао агрегат. Агрегат за струју.

Адв. Биљана Кајганић: Не. Нисмо се добро разумели. Ако камере не функционишу из неког разлога, да ли постоји неки други систем који ће да надомести тај недостатак, тог снимања и тако нешто?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не.

Адв. Биљана Кајганић: Добро. Да ли су и коме се евентуално обраћали и какав су одговор добили, конкретно сада, у вези заштите

објекта према парку иза зграде Владе и надзора простора у околини Владе?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Обраћао сам се лично ја, конкретно Милану Копривици. Већ сам рекао чак и његовом претходнику, не могу да се сетим имена, који је био тада шеф обезбеђења зграде. Указивао сам му на небезбедност зграде која се налазила наспрам дворишта у које смо ми улазили свакога дана. Указивао сам му и на висок тротоар парка који је био наспрам прозора кабинета у коме је тада био Премијер.

Адв. Биљана Кајганић: Од када је Копривица постао шеф за обезбеђење објеката, како сам схватила, да му је то функција?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Он је био шеф само тог објекта а тачно када не могу да се сетим.

Адв. Биљана Кајганић: Колико дуго је то друго лице радило у обезбеђењу као шеф објекта, надзора тог објекта, од момента када сте Ви обезбеђивали Премијера?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ја сам га затекао ту.

Адв. Биљана Кајганић: Колико дуго је то друго лице обављало, од прилике?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Тачно не могу да кажем, зато што и не знам тачно када га је Копривица већ заменио. Тада је дошао Копривица а он је отишао.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли управа за обезбеђење личности, није постојала све време од момента формирања БИА, тј. од 19.07.2002. године па све до момента када је акт о систематизацији, донет 9. априла 2003. године?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Није постојала.

Адв. Биљана Кајганић: Није постојала. Да ли је према овом закону којим је формирана БИА, сведоку познато да је у року од 3 месеца било потребно да се донесе и акт о систематизацији, што је према том закону требало 17.10.2002. године да се донесе? Да ли је нешто о томе познато сведоку?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Није ми познато.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли је сведок давао изјаву пред комисијом Владе која је била формирана за утврђивање одговорности у вези атентата на Премијера?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли је сведоку тада познато, или да ли му је предочено постојање извештаја БИА која је на захтев комисије доставила Влади, преко Владе комисији значи, у којем стоји, да од периода 21. фебруара 2003. до 11.3.2003. године БИА није обавештавала ни достављала никакве информације Председнику Владе о угрожености Премијера, зато што таквих информација није било. Ја питам да ли су му предочили?

Председник већа: Сачекајте да донесемо одлуку. Шта је са Вама.

Адв. Биљана Кајганић: Ја питам. Нисте ме ни чули до краја шта хоћу да кажем.

Председник већа: Чуо сам Вас.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање с обзиром да је резултат рада државне комисије о систему обезбеђивања покојног Премијера др. Зорана Ђинђића проглашен државном тајном.

Адв. Биљана Кајганић: Али то се налази у том документу комисије. Ови наводи о којима ја говорим.

Председник већа: Његово саслушање које је извршено пред државном комисијом, представља државну тајну. Према томе не може одговарати на то. Идемо даље.

Адв. Биљана Кајганић: Сведок је рекао да је након овог догађаја код Лимеса, појачано обезбеђење и да је учињено максимално појачање. У чему се тачно, конкретно састоји то појачано обезбеђење?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање...

Адв. Биљана Кајганић: Мени није јасно.

Председник већа: Хоћете ли Ви саслушати шта ја говорим и не прекидајте ме.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОПОМИЊЕ СЕ бранилац адв. Биљана Кајганић да не прекида председника већа док говори и да се не може обраћати председнику већа док не добије дозволу.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање с обзиром да је сведок оштећени Милан Веруовић одговорио на то питање.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли су том приликом предузете мере, само мере, које су они као лично обезбеђење извршили?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање браниоца адв. Биљане Кајганић, јер је сведок већ одговорио на то питање.

Адв. Биљана Кајганић: Ако може сведок да појасни, није ми било јасно, у вези ове кривичне пријаве која је поднета против Дејана Миленковића и реакције тим поводом од стране Премијера и сведока. Какав је коментар од стране Милића, да није било алкохола, ја сам тако чула, не знам о чему се ради, није ми јасно, да није било алкохола па није ништа друго урађено. То ми није било јасно. Ако може сведок да појасни о чему се ту ради?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Односило се на мој утисак који сам пренео Ненаду Милићу а рекао сам му да је то тамо група која чини ми се пије и која неозбиљно приступа целом овом случају, па је он у контексту тог мог обраћања њему, вероватно извршио и проверу на алкохол, па ми је то и наговестио, да је послао службу за унутрашњу контролу и да су они констатовали, између осталог и ово.

Адв. Биљана Кајганић: У односу на овај догађај код Лимеса, да ли је приликом одласка за Бања Луку, да ли су били обавештени одговарајући ОУП-и на општинама где пролази колона?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Адв. Биљана Кајганић: У ком случају се одлучује, и ко доноси одлуку да ли је потребна или није потребна полицијска пратња, и конкретно у овом случају, кад сте то донели одлуку?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Полицијска пратња, у ком смислу?

Адв. Биљана Кајганић: Рекли сте обично да иде испред полицијско возило. У овом случају кажете то није било потребно па није било испред нас полицијско возило.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Уколико је пут непроходан или закрчен, у таквим случајевима онда је неопходно да иде патролно возило, које би нам омогућило пролаз. У сваком случају Премијерово возило је увек било под пратњом полиције.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли се у конкретној ситуацији Премијерово возило нешто задржало због овог случаја или је одмах наставило вожњу?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Наставили смо вожњу.

Адв. Биљана Кајганић: Без задржавања?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Без задржавања.

Адв. Биљана Кајганић: Добро. Да ли је сведок у непосредној околини хале Лимес, на ауто путу или ту негде, приметио нешто необично?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не.

Адв. Биљана Кајганић: Како се зову радници Градског СУП-а, ако је сведоку познато, који су њега саслушавали, односно којима је давао изјаву, у вези овог догађаја код хале Лимес?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Са којима сам ја разговарао?

Адв. Биљана Кајганић: Да. Кад сте ишли у СУП да дате изјаву, па је било коментара неких.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не могу да се сетим тачно имена људи.

Адв. Биљана Кајганић: Службена белешка је сачињена само је Ви нисте потписали, је ли тако?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да. Изјава.

Адв. Биљана Кајганић: Приликом заснивања радног односа да ли је засновао радни однос на одређено време у првом тренутку или је то био стални радни однос, и где је заснован радни однос?

Сведок оштећени Милан Веруовић: У Савезном министарству.

Адв. Биљана Кајганић: Да ли је то био одмах заснован радни однос на неодређено радно време или је то био прво уговор на одређено време?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мислим да је то био уговор на неодређено време.

Адв. Биљана Кајганић: Која је стручна спрема потребна за заснивање радног односа у овој ситуацији, и коју стручну спрему има сведок?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Имам средњу стручну спрему. А која је потребна ја не знам.

Адв. Биљана Кајганић: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Право на питања има адв. Александар Ђорђевић. Изволите.

Адв. Александар Ђорђевић: Захваљујем судија. У овој фази поступка немам питања. Евентуално нека питања, задржао бих право за каснију фазу поступка.

Председник већа: Право на питања има адв. Драган Крстићевић. Изволите. Адв. Александар Зарић, изволите.

Адв. Александар Зарић: Ја бих хтео да питам сведока, једно питање, које овде није до сада разјашњено, у вези ових врата на улазу у зграду 5. Каква су то врата била, како су функционисала? Јер видим овде из његове изјаве раније, да је имао интерфон, да је била нека квака. Како је то изгледало?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Врата су била двокрилна, с тим што је лево крило врата било фиксирано а десно крило се отварало на унутра. Брава је била под интерфоном. Интерфоном су се откључавала и закључавала. Не знам шта још. Исто тако и одбрављивала, у случају ако су врата затворена а једним стиском на дугме одбрављена. Онда сте лагано руком, гурајући та врата могли да их отворите.

Адв. Александар Зарић: У својој изјави у истрази изјавио је да су та врата била затворена. Сад мене интересује ако су та врата била затворена, како је Премијер могао да уђе уопште....

Председник већа: Затворена не значи колега да су закључана.

Адв. Александар Зарић: Он каже да су била затворена.

Председник већа: Да. Па ту постоји разлика.

Адв. Александар Зарић: Нека објасни.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Врата су била затворена. То је чињеница, али су била одбрављена том магнетном бравом коју

гурнете руком и отворите врата. Врата су на себи имала механизам који их је ваљда враћао и затварао.

Адв. Александар Зарић: Интересује ме у вези тог интерфона. Да ли су прво морали да притисну интерфон?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не.

Адв. Александар Зарић: Хтео сам да питам још једно питање. Рекао је да је, на питање неког од колега, да су се његови људи у тој ситуацији понашали професионално и да је то закључио после тога након гледања снимка. Ако може да каже на основу ког снимка?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па снимка који смо сви гледали на телевизији. Када су Премијера ставили у ауто и са њим кренули из дворишта Владе.

Адв. Александар Зарић: Још једно питање. Да ли је било ко из обезбеђења, из зграде Владе, дисциплински одговарао због пропуста у обезбеђењу?

Сведок оштећени Милан Веруовић: По мојим сазнањима, мислим да је дисциплински, не знам како, али знам да је одговарао Милан Копривица као шеф обезбеђења.

Адв. Александар Зарић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Право на питања има адв. Марина Вујанић.

Адв. Марина Вујанић: Захваљујем. Немам питања.

Председник већа: Право на питање има адв. Горан Петронијевић.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем судија. Ја ћу кренути хронолошким редоследом питања. Неће их бити много. Прво питање, односно први сет питања односиће се на догађај на Копаонику који је предмет оптужбе. Сведок је у свом сведочењу напоменуо лице под именом Мијат Савић. Ја нисам, морам признати, најбоље разумео, ко је то лице, ко му је и поводом чега и када јавио да Премијер долази?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Он је био доктор. Он је доктор и данас. Иначе је био шеф Фонда за здравство. Не знам сад тачно коју је функцију имао. Углавном ја сам га позвао телефоном те вечери, знајући да је лекар, да се са њим консултујем и да ми каже, да му

пренесем шта се десило, и да ми каже како и какве мере да предузимамо у случају да се стање буде погоршало.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте му саопштили када долазите и да ли је неко са њим контактирао пре, непосредно пре доласка Премијера?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мислим да је са њим контактирао лично Премијер.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је неко контактирао са КБЦ Бањица, са лекаром који Вас је дочекао или је то евентуално по Вашем сазнању урадио неко трећи?

Сведок оштећени Милан Веруовић: По мом сазнању то је урадио Мијат Савић.

Адв. Горан Петронијевић: Рекли сте да Вас је лекар чекао на улазу?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли то значи да је знао време Вашег доласка?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Најавили смо се телефоном или сада тачно не могу прецизно да се сетим. Очекивали су наш долазак, углавном.

Адв. Горан Петронијевић: Следеће питање, ко је знао од лица из обезбеђења, изузев Вас и Ваших људи, који сте били у ужем кругу, за маршруту одласка колоне која је возила Премијера од зграде Владе ка аеродрому приликом одласка у Бања Луку?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Знали су сви. То је била најављена траса дан раније. Мислим, знала је управа цела.

Адв. Горан Петронијевић: У вези са овим одласком било је доста питања од стране тужиоца и судског већа. Ја бих Вас молио да појасните шта значе термини «С» возило, чистач, пратња?

Сведок оштећени Милан Веруовић: «С» возило је возило које је у непосредној близини иза нашег возила. Чистач ја нисам поменуо али

односи се на ауто који се налази испред возила и олакшава нам кретање по саобраћају.

Адв. Горан Петронијевић: Још једно питање у вези са овим. Да ли распоред ових возила, специјализованих возила у колони за пратњу «ВИП» возила, да ли се он одређује према карактеристикама пута, изузев саобраћајне гужве коју сте малочас изнели, односно да ли има утицаја да ли је једносмеран пут, ауто пут, двосмеран, да ли возила иду у сусрет истом коловозном траком или не?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Нисам разумео, али мислим да сам објаснио да уколико смо се кретали кроз град где је било пуно возила, увек нам је било потребно возило испред. Наше возило је било у средини и имали смо возило иза.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сам ја добро разумео да није ништа необично да «ВИП» возило иде прво у колони ако се ради о једносмерном, дакле ауто путу, а нема гужве?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ја сматрам да то није било ништа необично.

Адв. Горан Петронијевић: Хвала. После колико времена је, ја сада не могу судија да прецизирам, господин Јањушевић, мислим, ако се не варам. Ако сам погрешно исправите ме, сведоку рекао о људима који су се на Копаонику налазили а у вези пратње Премијера?

Председник већа: Након повратка са Копаоника.

Адв. Горан Петронијевић: Колико времена? Значи, првог дана, другог дана, да ли може то да нам определи?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мислим већ првог дана.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је то било пре одласка у болницу или након тога?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Тога не могу да се сетим. Он је то вече отишао у болницу на операцију. Не знам да ли је било баш тог дана или је било у уторак. Не знам.

Адв. Горан Петронијевић: И још једно питање. Колико је времена прошло од момента догађаја код хале Лимес, временски ако може сведок да определи, до момента када је колико сам разумео,

Александар Бијелић, ако се не варам, исправите ме опет, добио информацију из Београда да је озбиљан догађај и које је лице у питању?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не могу прецизно да одговорим, али мислим да је прошло око 4 до 5 сати. Не знам. Мислим око 11 пре подне да сам се чуо телефоном.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, да ли може сведок да нам објасни, обзиром да сте неком од колега забранили то питање, о хијерархији конкретно, која је улога у систему безбедности покојног Премијера била господина Јањушевића?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Господин Јањушевић је био саветник за безбедност Премијера.

Адв. Горан Петронијевић: Каква је његова позиција, задатак, какве су његове обавезе у смислу обезбеђења безбедности?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Његов задатак је био да кординира рад структура безбедности са Премијером.

Адв. Горан Петронијевић: А овлашћења његова у смислу Вас и Вама директно надређеним?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мени је директно био надређени мој начелник одељења.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је то господин Вукосављевић, ако сам добро разумео?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: А ко је њему био надређени?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Начелник управе.

Адв. Горан Петронијевић: Господин Јањушевић, да ли је имао какву хијерархијску надређеност у односу на Вас и господина Вукосављевића?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не. Мислим, наравно, као човек на функцији али не директна надређеност. Није ми издавао никакве команде. Никакве команде од њега нисам добијао.

Адв. Горан Петронијевић: А да ли сте му се обраћали када су у питању неки проблеми у вези са опремом, безбедношћу и осталим?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Ви директно или господин Вукосављевић?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ја директно.

Адв. Горан Петронијевић: Претпостављам да сте били, имајући у виду да сте директно били у обезбеђењу Премијера, фактички први човек тог првог прстена обезбеђења, да сте знали обезбеђење осталих функционера Владе. Да ли би сте могли да се изјасните, о подпредседницима Владе и њиховом обезбеђењу? Колики број људи, колики број возила?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Уобичајен. Не знам на шта се конкретно односи.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли се обезбеђење подпредседника Владе разликовало од обезбеђења председника Владе, по броју људи и по броју возила?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мислим да не. Тада је подпредседник Владе био Небојша Човић.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је тада подпредседник Владе био и господин Чедомир Јовановић?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не.

Адв. Горан Петронијевић: Сведок је, судија, поменуо малочас у свом сведочењу да након истицања одређеног безбедоносног проблема, који је покојном Премијеру изложио у аутомобилу у току вожње и у току њиховог разговора, да му је рекао да се обрати Милићу. Да ли може да каже о ком лицу се ради?

Председник већа: Одговорио је колега. Нисте чули.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је било таквих ситуација да је рекао сведоку, да је покојни Премијер, дао сугестију сведоку да се обрати евентуално министру Михајловићу, у сличним ситуацијама?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не. Упутио ме је на Ненада Милића јер сам њега иначе лично познавао. Био је шеф кабинета код Премијера.

Адв. Горан Петронијевић: По сазнањима сведока, ко се у згради Владе од министара или подпредседника налазио у моменту догађаја, дакле у подне 12. марта?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не знам то.

Адв. Горан Петронијевић: Само бих још молио сведока, стрпљење, једно пар минута. Везано је искључиво за овај догађај. Како нам је сведок описао, како је изјавио у претходном поступку, последњи пут када је покојног Премијера видео, он је био лицем окренут према вратима....

Председник већа: Колега, ја сам то већ предочио. Ја не знам због чега то понављамо.

Адв. Горан Петронијевић: Понављам зато што хоћу да појасним питање.

Председник већа: Поставите питање. Немојте понављати. Ја сам већ то предочио.

Адв. Горан Петронијевић: Управо из овога. Да ли сведок може да определи, колико је временски размак био између тог његовог последњег опажања, како нам је овде детаљно описао, и вербално и визуелно. Дакле, колики је временски размак између тог последњег момента када је покојног Премијера видео на вратима, окренуо се да затвори врата аутомобила и пуцња?

Председник већа: Да ли можете да одредите време?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Па не могу тачно. То је било слично једно питање. Ја тачно време по секундама, стотинкама не могу да одређујем. Значи било је...

Адв. Горан Петронијевић: Нисам то мислио. Него да ли је кратко, веома кратко?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Кратко. Значи ја сам се окренуо од њега ка возилу и чуо сам пуцањ и јаук.

Адв. Горан Петронијевић: Хвала. Судија, још једно питање. Сведок је данас овде поред исцрпног излагања имао и више визуелних показивања. Да ли је на било чији захтев, сведок на лицу места, дакле на самом улазу зграде, описивао, показивао или на било који други начин трећим лицима објашњавао овај догађај?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте дали изјаву пред комисијом за испитивање пропуста обезбеђења?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Која су лица од Вас узимала ту изјаву? Нећу улазити у садржину.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ја мислим да је познат тај сада. Био је подпредседник Владе Жарко Кораћ, био је Бабић господин из суда, из управе полиције су били. Ја тачно сад имена не могу да се сетим.

Адв. Горан Петронијевић: Можете ли да кажете бар колико је лица било па ћемо их идентификовати онда?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Пет или шест.

Адв. Горан Петронијевић: И само још једно питање. Суд нека процени да ли ће дозволити или не, али ја ћу га поставити. Након Вашег иступања у штампи и на медијима, у вези овог догађаја, да ли сте евентуално од било кога имали такав притисак? Ако јесте, од кога?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не.

Адв. Горан Петронијевић: Хвала судија.

Председник већа: Право на питања има адв. Крсто Бобот.

Адв. Крсто Бобот: Хвала немам питања.

Председник већа: Право на питања има адв. Жељко Грбовић. Изволите.

Адв. Жељко Грбовић: Захваљујем господине председнице. Само четири кратка питања. Прво питање, за сведока, он је рекао да је секретарица покојног Премијера знала план рада за сваки дан. На питање мог колеге Вукасовића сведок је одговорио да је њој име и презиме Биљана Станков. Да ли сведок може да одговори, колико је Премијер имао секретарица?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Лично једну. Њу.

Адв. Жељко Грбовић: Друго питање. Рекли сте да Бранислав Безаревић никада није био у обезбеђењу личном, покојног Премијера Ђинђића. Рекли сте из којих разлога, то ми је јасно. Да ли ми можете рећи како се зове претпостављени, односно, надређени шеф Браниславу Безаревићу?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не знам.

Адв. Жељко Грбовић: А Вама надређени шеф се зове Вукосављевић?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала. Треће питање. Да ли је још неко из кабинета покојног Премијера знао протокол кретања председника Владе?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Ако можете још једном да поновите питање.

Адв. Жељко Грбовић: Да ли је још неко из кабинета покојног Премијера, знао протокол кретања председника Владе односно Премијера?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не.

Адв. Жељко Грбовић: И задње питање. Рекли сте да је Милан Копривица шеф обезбеђења зграде. Да ли је он имао свог заменика?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала.

Председник већа: Право на питања има адв. Зоран Николић. Изволите.

Адв. Зоран Николић: Хвала. Прво питање за сведока би гласило, после догађаја код хале Лимес, сведок је био у МУП-у и дао је изјаву. Како је рекао, прво је дао у усменој форми, а касније ту изјаву неко од инспектора откуцао. Је ли тако? Интересује ме, да ли сведок има сазнања зашто тај инспектор није унео аутентичну изјаву коју сте Ви дали, већ је покушао да неке чињенице прикрије? Да ли имате сазнања?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Немам сазнања о томе али сам га на то упозорио када ми је прочитао ту моју изјаву. Питао сам га зашто није унешено то што сам рекао...

Адв. Зоран Николић: Да ли сте о томе обавестили његовог непосредног претпостављеног и да ли је имао неке консенквенце због тога?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Обавестио сам, али не знам да ли је. После тога сам непосредно звао Ненада Милића.

Адв. Зоран Николић: Следеће питање би се односило, сведок је објаснио да у поступку атентата на Премијера, да су испалена три хитца, односно један слабији и два хитца су била јачег интензитета. Да ли сведок има сазнања да ли су сва три хитца испалена од истог оружја, с обзиром на чињеницу да су била јачег и слабијег интензитета?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање с обзиром да је већ дао одговор на постављено питање сведок оштећени Милан Веруовић.

Адв. Зоран Николић: Да ли сведок може да каже у ком делу тела је Премијер Ђинђић погођен и са колико хитца?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Погођен је у груди једним хитцем.

Адв. Зоран Николић: Да ли сведок може да каже који је тај хитац? Први, други или трећи?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Први.

Адв. Зоран Николић: Да ли је то тај хитац који је био најмањег интензитета, односно слабог пуцња?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Већ сам рекао то.

Адв. Зоран Николић: У поступку када је Премијер погођен тим хитцем, он је био окренут према улазу број 5, је ли тако?

Председник већа: Ко? Па колега, не можете тако. То је капциозно питање, забрањено. Шта је са Вама?

Адв. Зоран Николић: Где је Премијер био окренут? Да ли је био према улазу број 5?

Председник већа: Када?

Адв. Зоран Николић: Када је погођен хитцем.

Председник већа: Па је ли одговорио на то. Јесте ли Ви чули да тај тренутак није видео. Како Ви тврдите нешто што није човек рекао.

Адв. Зоран Николић: Да ли има нека сазнања?

Председник већа: Како сазнања, кад није видео. Ја не разумем уопште шта Ви причате.

Адв. Зоран Николић: Хтео сам да поставим питање.

Председник већа: Капциозно питање, забрањено, да не доносим решење.

Адв. Зоран Николић: Да ли сведок има сазнања да је хитац који је погодио Премијера испаљен из зграде Владе?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање зато што је капциозно јер тврди нешто што представља домен претпоставки и личних тврдњи браниоца.

Адв. Зоран Николић: Хвала председниче. Немам више питања.

Председник већа: Право на питања имају окривљени. Колега, ја сам Вас чуо, него идемо редом који закон налаже а кад се јавите ја сам рекао даћу Вам право да поставите питање једно. Да ли окривљени желе да поставе питање сведоку Милану Веруовићу. Дизањем руке то могу учинити.

Констатује се да окривљени немају питања.

Само једно питање Вам дајем.

Адв. Ненад Вукасовић: Мислим да сте ме схватили. Једноставно сам испустио. Питање би само гласило. Да ли може да нам сведок одговори, дан пре тога, дакле 11.-ог, и дан пре тога 10.-ог, где је био Премијер? Да ли је био у зграду Владе? Где је био и од прилике када он сазнаје у току дана за распоред кретања Премијера и тако даље?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Није долазио у зграду Владе а сазнао сам у уторак, у ствари у среду када смо кренули по њега.

Адв. Ненад Вукасовић: Моје је питање било да ли можете да нам кажете за 11. и 10.-ти. Да ли је био у згради Владе и да нам кажете.....

Председник већа: То је рекао.

Адв. Ненад Вукасовић: Рекао је да није био. А у склопу тог питања је када он, као лични пратилац Премијера, сазнаје за протокол у смислу да иде....

Председник већа: Да ли тог истог дана када се креће или дан пре?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Тог истог дана када се креће.

Адв. Ненад Вукасовић: Тог дана сазнаје где треба да иде Премијер. Значи пре тога нема сазнања о томе где се креће Премијер?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала Вам што сте ми дозволили ово још једно питање.

Председник већа: Има још право на једно питање адв. Божо Прелевић.

Адв. Божо Прелевић: Хвала. Само питање за сведока. Да ли можете да објасните догађај, односно да ли се десило да претњом силе одузму са сервиса једно возило које је користио Премијер? Објасните околности суду.

Сведок оштећени Милан Веруовић: Десило се да ауто који је стајао испред Премијерове куће, а требао је да се сервисира. Одвезли смо, Александар Бијелић је одвезао, пошто се он бави возилима, одвезао га у сервис који је био овлашћен да сервисира наша аута. После тога, сутрадан смо отишли на пут са Премијером. Тада на том путу су нас известили, у ствари Бијелића а Бијелић мене, о сазнању да су дошли људи из државне безбедности и да су узели ауто. Да су узели ауто са сервиса. Александар се противио томе, иначе није дозвољавао да ауто било ко други вози на сервис или да са сервиса узима, осим њега. То је и власник сервиса овога «ЦМ» предочио људима који су дошли. Не знам како су узели тај ауто, углавном знам да се то десило.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем на разумевању судија. Питање је врло конкретно. Приликом поласка колоне возила за покојног Премијера, дакле из правца зграде Владе, како је сведок објаснио, према Топчидеру, којом трасом су се кретали? Имајући у виду да је Сарајевска једносмерна из овог правца, сигурно нису истом. Којом трасом су се кретали?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Када смо ишли према згради Владе?

Председник већа: Не. Када сте ишли од зграде Владе до резиденције, којом трасом сте се кретали 12. марта 2003. године?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Кнеза Милоша. Немањина, Кнеза Милоша.

Адв. Горан Петронијевић: Још једно само питање. Рекли сте да је у питању радио веза између Вас и обезбеђења зграде Владе. «Морава 5», «Морава 6». Кажете «Морава 6» се не јавља. «Морава 5» се јавља. Какав је карактер тих радио станица које људи у обезбеђењу зграде и стационарна, дакле фиксна, да морају да се налазе на одређеном простору или мобилна, тако да са њом могу да се крећу по згради?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Мобилна. Налазиле су се на истој фреквенцији али то су уређаји који могу да се носе са собом.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем. И само још једно питање. То је питање да ли је сведоку нешто познато, да ли је у међувремену од догађаја 12. марта до данас рађено, интервенисано на грађевинском простору где се овај догађај одиграо? Дакле, паркинг, околина зграде, сам улаз, врата и слично? И ако јесте, шта?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Оно што сам ја могао да приметим, пролазећи поред зграде, видим да су сада ставили ограду околу паркинга.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли имате неких сазнања о вратима? Интервенцијама неким?

Сведок оштећени Милан Веруовић: Не знам.

Адв. Горан Петронијевић: Хвала Вам судија.

Председник већа: Добро. Немате више право на питања заиста. Искористили сте све могућности.

Адв. Биљана Кајганић: Молим Вас само још једно. Зашто нисте мени дозволили то питање.

Председник већа: Не можемо сада омогућавати да се враћамо у круг. Омогућено Вам је право да постављате питања. Немате више право.

Адв. Биљана Кајганић: Имам, обзиром на његов један одговор. Накнадно који је дао. Молим Вас.

Председник већа: Кажем Вам. Не дозвољавам више право на питања. Једном када се омогући не можемо се враћати у круг. Иначе ће бити ово заиста исцрпљивање.

Адв. Биљана Кајганић: Само једно.

Председник већа: Ја Вам кажем, немате право. Седите.

Адв. Биљана Кајганић: Добро. Хвала Вам судија. Врло сте љубазни.

Председник већа: Добро. Хвала и Вама и Ви сте врло љубазни.

Питања нема.

Председник већа: Отпушта се сведок оштећени Милан Веруовић. Можете да идете. Да ли има неко нешто да примети у односу на исказ сведока оштећеног Милана Веруовића?

Констатује се да нема.

Председник већа: Изволите. Има реч адв. Ненад Вукасовић.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала господине председниче. Ја немам примедби у вези исказа данашњег сведока али бих имао да приметим, с тим што би одбрана Звездана Јовановића задржавала право да овом већу предложи евентуално могућност поновног саслушања сведока господина Веруовића.

Председник већа: Није то проблем. Зато сам га удаљио, зато што постоји могућност евентуалног....

Адв. Ненад Вукасовић: Рећи ћу због чега конкретно да бисмо и тај део евентуално, да га не би позивали тек тако. У смислу питања државне тајне над извештајем комисије у којој је радио господин Кораћ. Сматрам да ту морамо порадити јер су ту одређена питања која би одбрана имала. Ја знам за то да је тајна. Тај извештај чак није ни саставни део овог списка. То колега што Ви из новина се бавите на суду. Ја се новинама нећу бавити у суду овде.

Председник већа: Добро. Без коментара. Реците само.

Адв. Ненад Вукасовић: Ништа. Ја само говорим да једино у том делу. Дакле, примедби немам, само задржавам право да овом већу евентуално поставим једноставно једну молбу, односно захтев, за евентуално поновним саслушањем под условом да се скине ембарго, односно државна тајна са налаза комисије, јер кад је у питању убиство Премијера, овде пред овим судом не сме ништа имати префикс државне тајне или било какве тајне. Овде морамо доћи до пуне истине. Због тога у склопу те комисије бих имао питања за господина Веруовића али с обзиром на ову чињеницу државне тајне, због тога сам то и прескочио. Па онда у том смислу бих имао евентуално да додам, али као приговор на његов исказ немам. Хвала Вам.

Председник већа: Добро. Пошто се приближава....

Адв. Рајко Даниловић: Ја се извињавам. Да ли могу ја једну кратку примедбу да дам?

Председник већа: Може. Изволите.

Адв. Рајко Даниловић: Знате ја сам и раније ставио ту примедбу начелно. Знате сад ово предлагање колеге Вукасовића је непотребно, јер то Законик о кривичном поступку предвиђа могућност. До тада се позивамо и можемо ли. Можемо увек. Дакле, овде има доста бранилаца који питају оно што није предмет оптужења за њихове браћенике. Ја бих молио председника веће да у будуће водећи овај поступак, води рачуна о томе и не дозволи таква питања. Може да пита сваки бранилац који брани одређено лице, неког окривљеног, односно оптуженог, само на предмет оптужења, а не може да пита неко ко брани рецимо, Багзија, шта је било 12.-ог. Ја не разумем. Десет питања, петнаест да постави. Немојте колега да ме учите.

Председник већа: Без коментара. Примедба. Позваћемо сада присутне сведоке Александра Бијелића, Дражена Настића, Срђана Бабића, Бобана Пурића, Јована Ђурића, Срђана Дробњака и Драгана Лалића у судницу.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОПОМИЊЕ СЕ бранилац адв. Ненад Вукасовић да не говори и не коментарише без дозволе председника већа.

Председник већа: Нећемо коментарисати заиста. Омогућите само рад суда. Али без речи ако може. То ван суднице заиста можете решити. Ја сам Вас позвао из разлога што већ се приближава крај радног времена, па ћу Вас замолити и саопштавам Вам да дођете сутра 21. априла 2004. године, са почетком у 10,00 часова да би Вас саслушали као сведоке.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес.

Наставак главног претреса за 21. април 2004. године, са почетком у 10,00 часова,

- што је присутнима саопштено уместо позива.

Председник већа: Да ли је Љубиша Јаношевић приступио?

Констатује се да је приступио сведок Љубиша Јаношевић па му председник већа саштава дан и час његовог саслушања.

Записничар

Председник већа-судија